GOORGALM

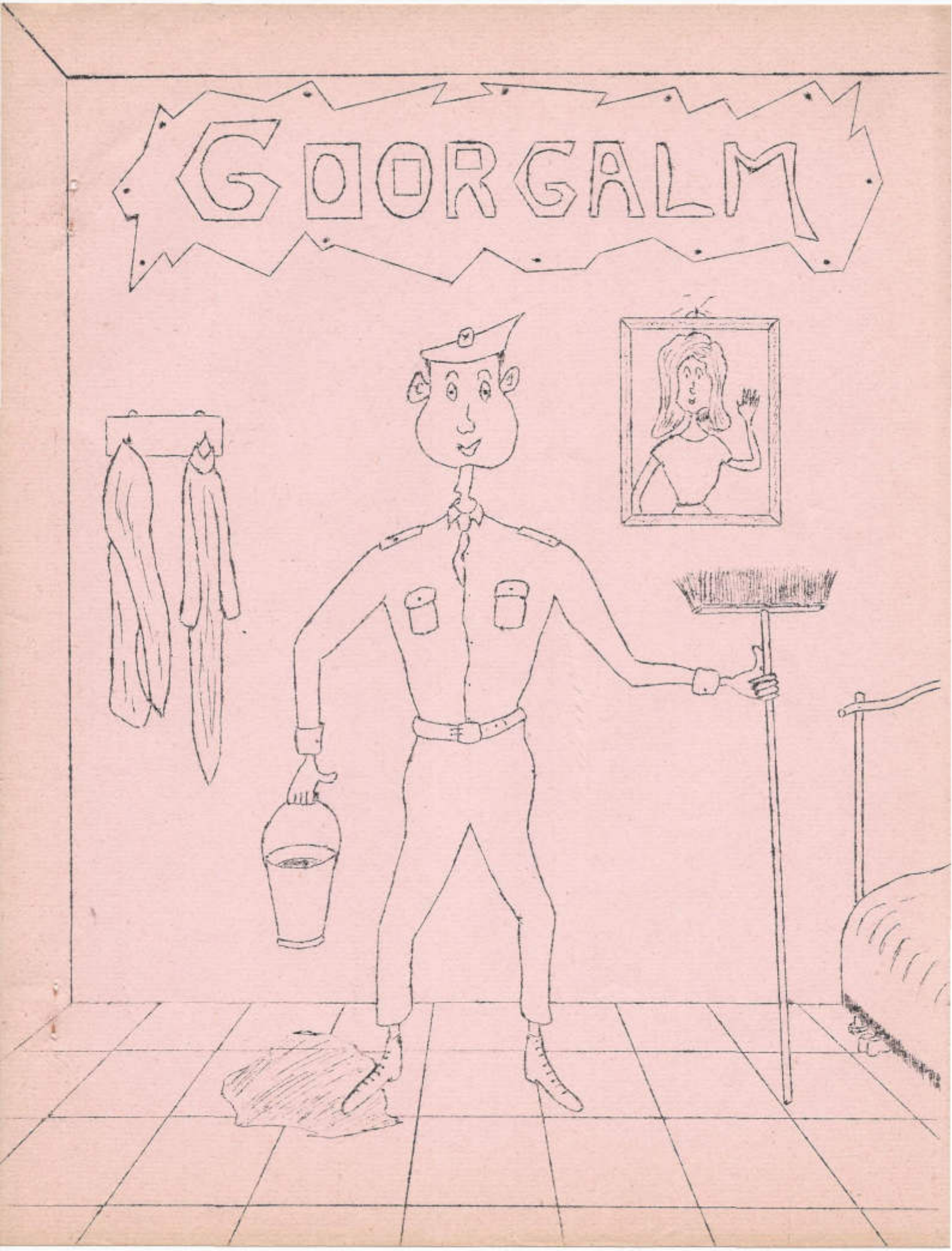

GOORGALM

Maandelijks Tijdschrift - 1ste jaargang

december '68 nr. 8

Verantwoordelijke uitgever :

M I L A C - Gooreind, Oud-Gooreind 12 Gooreind.

Redaktienieuws

!!!

te kunnen (leerden ze waarschijnlijk op de Vlaamse Kermis), want ze wisten ons op een wip en een schietgebedje te vertellen dat 33.050 min 10.000 zoveel is. Vergeef het ons, beste lezer dat we het eindbedrag niet publiceren, want wij zijn het weeral vergeten , en een tweede keer bij de zusters gaan aanbellen durven we niet.

Er is in ieder geval nog genoeg in kas. Wij hopen maar dat Sinterklaas ons niet vergeten zal en ons met een groot telraam zal bedenken. Dit is alles wat wij nog nodig hebben.

nog maar een tijdje geleden (nadat onze voorzitter er al drie naar de maan gebonkt had) kwamen wij nog een schrijfmachine tekort, zodat wij er geregeld een moesten gaan lenen bij bereidwillige weldoeners. Nu hebben wij dat zelfde schrijfmasjien van diezelfde bereidwillige mensen gekocht voor een appel en een ei (wij verschoten er echter van dat het fruit in deze tijd van 't jaar zo duur is en dat de kiekens zo verschrikkelijk weinig leggen). Zo mogen wij nu ons eigen typmasjien naar de vaantjes helpen.
Alle (of toch bijna alle, nota van een verbolgen-op-zijn-persoonlijk-masjientje-tikkende tipist)teksten van onze volgende goorgalmen zullen dus met onze eigendom getypt worden. Hierdoor zullen zij nog properder en met nog minder fouten in uw handen komen.

Wij houden echter ook van vernieuwing en daarom zouden wij onze tweede jaargang, waar we nu al nachten van wakker liggen, graag in een nieuw kaftkleedje steken. Ons soldaatje staat nu al lang genoeg met emmer en borstel op wacht in een plas water.

Daarom schrijven wij een prijskamp uit (en dit is nu eens GENE zwans!)

WIJ VRAGEN ALLE GOOREINDSE EN BUITENDORPSE TEKENAARS (OOK NIET-ABONNEES) EEN ONTWERP IN TE STUREN DAT KAN DIENEN ALS KAFTBLAD VOOR DE VOLGENDE JAARGANG VAN GOORGALM.

De ingezonden tekening moet als afmeting ± 20 cm op ± 25 cm hebben (kwarto formaat dus), en ons toekomen voor 15 JANUARI 1969.
Wij laten onze kunstenaars de vrije keus voor wat het onderwerp van hun tekening betreft, als het maar in de verte iets te maken kan hebben met het thema soldaat-huis of band tussen het thuisfront en dienstplichtigen. Maar wij herhalen het: andere motieven, evenals non-figuratieve ontwerpen, zijn evengoed welkom!

In het februarinummer zullen wij alle tekeningen afdrukken, echter zonder naam van de tekenaar erbij, en de lezers zelf het beste ontwerp laten bekronen. Later zullen dan de winnaar en alle deelnemers met naam en adres gepubliceerd worden.

De bekroonde tekening zal in een houtblok gebrand worden en als aandenken aan de winnaar overhandigd worden tijdens een receptie, waarop nog wat anders zal te krijgen zijn dan melk en honig.

Om de deelnemers aan te moedigen, zullen wij aan iedereendie ons een tekening inzendt een pocketboek ten geschenke geven. Alsjeblieft, het kan weer niet op,zal onze kassier zuchten.

Dus tekenaars, help ons, en stuur ons uw ontwerpen vóór 15 januari. Uw tekening kan op de frontpagina verschijnen en naar alle hoeken van de wereld gezonden worden. Met zo'n publiciteit is uw broodje gebakken en hoeft ge uw hele verdere leven niet meer te werken. Vraag aan Sinterklaas een mooi potlood en een gom, en vooruit met de geit!!!!!!!!!!

- -

Aanhangsel: Kunstenaars, indien u verlegen van aard mocht zijn en niet goed zoudt durven meedoen, laat u dan dit een opkikkertje zijn: onze vaste tekenaar Wall A. is reeds volop bezig een nieuw projekt in zijn hoofd uit te broeden. Laat u niet kennen en zorg ervoor dat ge de wereld laat zien dat ge ook wat kunt!!!!!!

Pré"'(-è_çà)=û!:;,?./§%¨°&$23456789&°+%§/.?,;:!ù=)àç_è-('"éPr$23456789&°+%§/.?

S O L D A T E N H U M O R.

Tegenwoordigheid van geest.

Een rekruut was erin geslaagd zich, tijdens de keuring, zo kortzichtig te houden dat hij werkelijk werd afgekeurd. De volgende dag ging hij naar de cinema en kwam, daar hij tijdens de voorstelling binnenkwam, in het donker op zijn plaats terecht. Toen tussen twee filmen het licht aanging, bemerkte hij tot zijn schrik dat de dokter die hem de vorige dag afgekeurd had, naast hem zat. Ook de dokter kwam het gezicht van zijn buurman bekend voor.
De jonge man verloor echter zijn koelbloedigheid niet, wendde zich tot de dokter en zei:
- Pardon, madame, dit is toch wel de goede trein voor Oostende, niet?

+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+°+

Natuurlijk.

Een soldaat wandelt gedurende de diensturen in het park, ziet zijn kapitein aankomen en plaatst zich vliegensvlug achter een boom. De kapitein doet alsof hij hem niet ziet staan, en gaat voort.
's Anderdaags: rapport.
- Waarom zag ik u gisteren in het park? vroeg de kapitein.
-Omdat de boom niet dik genoeg was, kapitein, antwoordde de soldaat.

')

Telegram.

Een soldaat seint naar zijn vader:
- Waar blijft het geld?
Daags nadien komt het antwoord:
- Hier!

HIHOEHAHIHOEHAHIHOEHAHIHOEHAHIHOEAHDATLAATSTEWASEENFOUTNIETWAARHIHOEHAHIHOEH

TEKENAARS

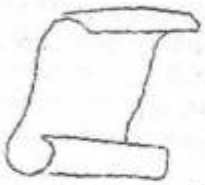

en niet-tekenaars

WAAG UW KANS!

DOE MEE!

iedereen WINT!!

voor nadere bijzonderheden
lees AANDACHTIG
de vorige bladzijden!
(als ge ze nog niet gelezen hebt.)

REKRUTEN-
— hoekje —

In ons vorig nummer maakten we melding van de oproeping van drie rasechte Gooreindenaars. Al vlug lieten ze alledrie hun adres weten. Twee ervan vlogen naar Turnhout. Ons redactielid Jan Verbeuren, steeds een haantje vooruit, trok wat verder, namelijk naar de Lombardsijde.

Pierre Van Camp (= de piet) stuurde ons vanuit Kazerne Majoor Blairon al gauw een briefje. Hartelijk dank, Pierre ! Hier gaan we dan met Pierre's z'n kennismaking met het Belgisch leger.

Goorgalmers, Goorgalmlusters en de rest,

Sorry voor het slecht geschrift, maar ik schrijf met een stijve arm. (nvdr.: geen zorg, Pierre, de lezers zullen er lekker niets van merken !) De reden van die stijve arm kunt U allicht wel raden... inderdaad, we hebben onze eerste spuit gekregen. Verwondert het U dat mijn arm stijf is, en niet mijn rug ? Wel, alle toekomstige miliciens, voortaan zal er niet meer in uw rug gepeuterd worden met een naald, maar men zet de pistool op uw arm en de entstof zit in uw lichaam voor U het weet. Dus schep moed, het gaat fantastisch.

Nu allemaal een beste "goede dag" van een getemde leeuw. Iedereen weet toch dat men in het leger "leeuwen" temt. Nu ouders, wees gerust, uw zoon-leeuw zal het nog zo slecht niet hebben als hij zich wat gewent aan het brullen, niet van de leeuwen, maar van de leeuwen-temmers. Enfin, die getemde leeuw stelt het opperbest, mager en gezond zoals altijd. Ik hoop dat jullie het allemaal ook zo goed stellen.

Wat ik hier allemaal zoal uitsteek ? Oh, niet veel. Vandaag bijvoorbeeld praktisch niets. Om 5.30 h opgestaan, om 6 h gegeten, om 7 h inspuiting, om 7.45 h een theorieles, rond 10 h nog één en dan gaan zingen met Willem De Meyer. (Pierre schreef ons deze brief op een zaterdag) En verder op de kamer gezeten zonder iets te doen. Natuurlijk is het in de week wat anders : 's morgens en 's middags kuisen. Verder theorielessen, drill en wapenkennis van de FAL, d.i. lichtautomatisch geweer. Na de eerste keer wordt dat allemaal nogal plezant. (dat is zo met heel veel dingen hé piet ?)
Nu spreek ik niet uit eigen ervaring, want ik krijg een speciale opleiding samen met de vijf andere kameroversten. Het is juist hetzelfde programma, alleen een beetje sneller en aangenamer. Onze instructeur , een 1° sergeant-majoor, is een reuze vent, echt serieus. U begrijpt allemaal wel welkeen lol het is met zes man een peleton te vormen. Nu, er wordt verondersteld dat de kameroudsten vlugger van aannemen zijn dan de rest. Of dit altijd zo is, betwijfel ik soms wel.

Ik ben dus in de 3 cie ingedeeld en vertoef op kamer 166. Heb ik geluk zeg !! Onze geachte krachtpatser-voorzitter heeft ook in de 3 Cie vertoefd en sprak me moed in door de 3 Cie af te schilderen als een luxe-hotel. We moeten nu wel onze kamer zelf kuisen, ons bed zelf opmaken (volgens de regels van de kunst), maar verder lijkt het wel op een hotel. Geen last van niemand. (wie is niemand ?)
Het eten, waar zoveel over geklaagd wordt, is toch niet zo slecht. Natuurlijk het wordt in grote hoeveelheden klaargemaakt, maar voor de rest is er toch geen klagen. Nu, daar heeft natuurlijk iedereen zijn eigen opvatting over.

Op 27 november vertrek ik reeds naar Siegen en wordt daar bediende -chauffeur van een pantsereenheid. Nu naar afwachten wat het ginder worden zal.

Nu zou ik even willen spreken over de mannen op mijn kamer. Dat valt fantastich mee. We hebben hier zowat van alles : bakkers, beenhouwers, landbouwers, een loodgieter, een textielarbeider, een elektrieker, een mecanicien, een korrector, een technisch-ingenieur en ik-zelf, zonder beroep.
Zo is het in gans de 3 Cie. Na deze maand algemene opleiding worden wij allen als "specialisten" opgeleid. Nu begrijp ik toch niet goed in wat men van mij "specialist" gaat maken. Specialist-pennezuiger, of zo iets.

Ik heb daarnet geschreven, dat het fantastisch meevalt, wel ja, in onze kompagnie is nog niemand gestraft, en vooral onze kamer is zo braaf. (nvdr: met Piet als kameroverste kan dat nu moeilijk anders ook !) 's Avonds om 10h30 gaat het licht uit en is het volledig stil. Dat kan van niet veel kamers gezegd worden. Denk nu niet dat we niet kameraadschappelijk met elkaar omgaan, integendeel, we zijn altijd samen. Vanmorgen bijvoorbeeld hebben we samen aan het zingen geweest, en ik kan U verzekeren, er zijn prachtige stemmen bij.

U ziet, we stellen het hier zeer goed. Het is een kwestie van U aan te passen en dan van dat jaar het beste te maken. En eerlijk, voor de milicien is het niet zo erg, ouders, maar voor de liefkes ... Och arme. Gelukkig zijn er nog niet te veel van dood gegaan. En wat is nu 12 maand, tenminste als ge goede kameraden hebt.

Tot 14 november, dan gaan we naar het liefke en zien we Gooreind weer eens terug. So long .....

Uw vaderlandverdediger

P I E T

Tot daar Piet, die terwijl U deze regels leest reeds in Siegen zal verblijven. We hopen voor Piet dat het ginds in Siegen evengoed mag gaan als in Turnhout. Piet, moest het eventueel nodig zijn, Goorgalm beschikt over zéér geschikte personen om triestige liefjes te troosten.

Piet z'n adres kunnen we niet afdrukken. We verwachten z'n nieuw adres dan ook spoedig bij ons op de redactie. Tot dan Piet, en houd de moed er maar in ...

Van ons redactielidje Jan Verbeuren ontvingen we nog geen briefje. Als redactielid zal Jan waarschijnlijk wel het laatste moment afwachten om te schrijven. Kwestie van gewoonte. Wel ontvingen we van Jan een kaartje waarop hij een en ander bijeengeflanst had.

-hier een kaartje van uw redactielid jan- met mij gaat alles opperbest -
we hebben onze kleren reeds gekregen - meer nieuws volgt per brief (WANNEER ???)
z'n adres : Verbeuren Jan 68 / 56801 School voor Luchtdoelartillerie
Op leidingscentrum 2° Peleton
blok 8 kamer 1 LOMBARDSIJDE

Onze derde rekruut, Jozef van den Bergh, scheen toch over meer tijd te beschikken als ons jantje. Van hem ontvingen we volgende brief :

Beste Goorgalmers,

Hier mijn eerste berichten vanuit Turnhout, waar ik nu vertoef met het oog met m'n opleiding tot chauffeur. Eerst en vooral wil ik U bedanken voor het rekrutenmapje, dat veel nuttige inlichtingen bevatte.

Ik zit hier nu op mijn kamer, achtenveertig uren vrij van dienst, dit omdat we zopas een spuit(je) gekregen hebben (muggebeet). Van die vrije tijd wil ik dan wel even gebruik maken om aan Goorgalm te schrijven wat we hier zoal te doen hebben. Altijd slapen kan men toch niet !! (? ?)

De eerste dag hadden we het eigenlijk niet druk, zodoende konden we al goed kennismaken met onze kamermakkers. Veel lawaai was er die eerste dag echt nog niet. Als goede soldaten hadden we al vlug het inlichtingsbord van onze kompagnie gevonden. Zo leerden we dan onze eenheid kennen en konden we lezen wat ons in de komende dagen te wachten zou staan. Ik verblijf hier namelijk voor drie maand. Gedurende de drie maanden zal men hier trachten van mij een bekwaam vrachtwagen-chauffeur (vrachtwagen tot 3,5 ton) te maken.

Na de tweede dag kwam er al wat stemming in de kamer, maar ook tijdens de oefeningen werd het al wat anders. Toch is het meestal nog veel wachten; stel je voor dat je met ongeveer 250 man een kostuum (?) moet gaan passen.

De laatste dagen hebben we ook al wat oefeningen gehad. Zo maakten we al nader kennis met de fameuze drill, lichamelijke opvoeding, taktiek en theorielessen. Het woord drill begrijpen we nu ook al. Niettegenstaande voelt ge U toch nog niet zo op uw gemak als er zo een brullende .... voor U staat.
De karweien zijn wel wat vervelend, maar ja, zo heeft iedereen zijn zorg.

's Avonds kunnen we ons op de kamer goed amuseren, of naar de kantine gaan om de drill-gedachten erdoor te drinken.

En zo gaat het hier dag na dag voorbij . ('t is niks Jozef, nog 335 en dan ...)

Zo, dit zijn dan zoal de voornaamste gebeurtenissen van mijn eerste dagen in dienst.

Nog de beste groeten van

jozef

sm Van den Bergh Jozef
Opleidingscentrum n° 3
Cie 5 K 91
Kazerne Majoor Blairon

TURNHOUT

Tot daar het eerste brief van Jozef die we verder een rustige (zoals nu) en voorspoedige legerdienst toewensen.

Hier sluiten we dan het rekrutenhoekje af, in de hoop dat we onder "de laatste berichten" een briefje kunnen afdrukken van Jan Verbeuren. Z'n adres heeft ieder aandachtig lezer al ontdekt op de vorige blz.

-:-:-:

Vraag het aan OOMPIE

Een achttienjarige jongeman stelde mij de volgende, zeer venijnige vraag.

" Beste Oompje,,

Hoe komt het dat de redaktieleden van Goorgaln, die zonder uitzondering zeer pikant schrijven over Wuustwezel en die dorpelingen zeer moeilijk kunnen uitstaan, bijna allemaal een Wezels lief of vrouw hebben ?"

Zeer goed gezien, beste onbekende, zeer scherp !

Eerst dacht ik dat onze redactieleden in Wezel de meisjes gingen opvrijen ondat ze een deugdelijk Gooreinds maagdeke niet onder de ogen dierven komen.. Maar vermits Goorgalnredaktie alles durft, dient de echte reden dieper gezocht. Onze redaktieleden gingen in de eerste plaats in Wuustwezel vrijen, om de abonnementenmarkt te veroveren. Eens dit gebeurd , wilden zij hun lief allemaal afzeggen, maar vermits ze geen stenen hart hadden, besloten zij de Wezelse lievertjes naar verder te onderhouden. De abonnementen hadden toch genoeg opgebracht.

Met het vooruitzicht op de tweede jaargang van Goorgaln hebben wij ditmaal onze voorzitter naar de Wuustwezelse vrije markt gestuurd. Het resultaat van deze strooptocht zal nu wel stillekensaan in heel Gooreind en omstreken bekend zijn, zodat ik er niet verder over hoef uit te wijden.

Er is nog een tweede reden waarom de Wezelse meidekens voorkeur kregen. Wij zijn namelijk geen egoïsten en daarom vonden onze redaktieleden het goed de hoogstaande Gooreindse kultuur en beschaving aan de ontwikkelingslanden mee te delen.
Beste middel hiervoor was het persoonlijk kontakt, dat zij opnamen met enkele uitzonderingen op de regel, maar waar zij lang hebben moeten naar zoeken, de een al wat langer dande ander.

De derde en laatste reden voor het buitendorps vrijen is, dat de Wezelse schoonheden, die ééns het geluk gekend hebben een Gooreindse vrijer bezeten hebben, geen ander vlees meer in de kuip willen.

Daarom beste onbekende, zoekt ge een goed lief, kom bij de Goorgaln-redactie. Wij zullen dan ons best doen voor U een goed lief in Wuustwezel te vinden, maar beloven kunnen we niets; ze zijn daar raar te vinden, de echte goede, zoals onze redaktieleden er een hebben.

KOM EN ZING MET ONS MEE!!!!!
OP ZONDAG 8 DECEMBER A.S. OM 20 UUR
IN DE GILDENZAAL !!!!!!!!!!!!!!!!!!

GROTE Z A N G A V O N D !!!!!!!!!!!

HET KOOR ZINGT VOOR U, U ZINGT SAMEN MET HET KOOR, U KAN GENIETEN VAN ENKELE PRACHTIGE DIA'S EN VAN EEN EVEN PRACHTIG PINTJE !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

O
O
M
P
J
E

Inkom 20-Fr.
(voor Nederlanders: fl 1,50)
(consumeren niet verplicht !)

Soldatennieuws

EN WE ZIJN D'ER VAN DE KLASSE ....

Niet we , maar hij is afgezwaaid. Wie ?? Ceuppens Alfons gaf er inderdaad de brui aan en kwam terug naar de Gasthuisstraat nr. 13 (bij de boer van 't gasthuis). Inderdaad na gedurende 11 maanden in Polygoon te verbleven hebben (voordien was hij 1 maand in Turnhout geweest) werd hij waardig bevonden om terug naar z'n "haardstede" te keren.
Goorgalm wenst Alfons nog veel succes in het burgerleven .

(((

Van Looveren Louis 68/ 19037
18 RA C By K 174
Kwartier Oost
BRASSCHAAT - POLYGOON

Een maand voor Louis Van Looveren (in maart dus) trokken Roger Thijs en Leo Van Staay voor enkele dagen naar Turnhout. Samen kwamen ze in verlof toen gingen de wegen uiteen. Leo zocht z'n heil in Soest terwijl Roger z'n geluk in Siegen ging proberen. Leo stuurde ons regelmatig een briefje met z'n belevenissen , van Roger weten dat hij z'n opleiding tot stormfusolier voleindigd heeft.
Hun adressen :

Thijs Roger 68/ 19036
1° Karabijniers Prins Boudewijn
1° Cie Kamer 45
ESP- 3- BSD

Van Staay Leo 68/ 19038
Rgt. Grenadiers
2 Cie Kamer 41
BPS - 1- BSD

((((((

hout. Na enkele dagjes verlof mocht Corneel dan naar Siegen vertrekken, waar hij z'n verdere opleiding zal krijgen. Over Corneel weten we natuurlijk nog niet zo veel, toch hopen we van hem kortelings een briefje te ontvangen.
Corneel z'n adres : Scheepers Corneel 68/ 47338
1° Karabiniers 3° Cie
SPB - 3 - BSD

"""

Over onze drie rekruten moeten we U wel niets meer vertellen, over hen laast U reeds in "Rekrutenieuws" en zult U nog lezen in "Laatste berichten". Gelieve wel te noteren dat Pierre Van Camp einde november overgegaan is naar Siegen, zodat we nog niet over z'n huidig militair adres beschikken. De adressen van Jozef van den Bergh en Jan Verbeuren vindt U wel elders in dit blad.

Zie zo, dat zijn dan onze twaalf verdedigers van het vaderland. We hopen dat er gebruik zal gemaakt worden van de adressen tijdens de komende feestdagen. Wie nog meer biezonderheden over onze soldaten wil, of wie graag een adreslijst wil van onze soldaten, dit adres : Goorgaln
Oud-Gooreind 12

1234567890987654321234567890987654321234567890987654321234567890987654321234567890

HOE ZIT DAT NU MET DIE FOTO'S ???
==-=-=-=

+ + + + + + + + + + + + + + + + + + +
+ LEO VAN STAAY VANUIT SOEST +
+ + + + + + + + + + + + + + + + + + +

Vrienden Goorgalm,

Hier dan nog eens een briefje vanuit Soest van den Leo, die het daar opperbest stelt, en die hoopt dat het in Gooreind hetzelfde zal zijn.
Eerst en vooral wil ik U bedanken voor uw laatste Goorgalmdie hier zeer goed en vlug aangekomen is. Hij was weer schitterend, zoals altijd trouwens.

Zo, en wat gebeurt er hier zoal allemaal ? Niet veel !!
Ganse dagen rondlopen, wacht en piket kloppen, en nu vooral ons klaar houden voor een Nato-alarm dat in de loop van deze maand verwacht wordt. Inderdaad, we hebben een Nato-alarm aan ons been. Maar kom, het zal dan wel ons laatste alarm zijn, en dat is toch het biezonderste. Op 8 maanden kregen we twee keer alarm, ik vind dat dat nogal gaat.
(Nato-alarm = een alarm dat uitgaat van het hoofdkwartier van de Nato, en dat geldt voor alle kazernes van de Nato-landen, op hetzelfde tijdstip)
Ja, met dat alarm gaan we nog eens lachen. Stel je voor, we moeten in twee uur tijd hier weg zijn. Voor ons, soldaatjes, zou dat geen probleem zijn, maar er wordt ook verlangd dat alle voertuigen buiten de kazerne zouden geraken. Of die ABL-voertuigen in het midden van de nacht gaan starten, dat is een ander paar mouwen. Ik persoonlijk zou het best vinden dat we maar stilletjes in ons bed zouden blijven liggen, dan zouden we ons zeker niet belachelijk maken bij de Nato.

Binnen een week gaat den deze ook nog een wachtje kloppen in de geniedepot. Zo slecht is dat nu precies niet, en dan ben ik er weer eens vanaf voor een paar maanden.

Voor de rest hebben we hier een rustig leventje. We hebben niet te klagen. En toch, klagen kun je altijd, als je maar wil. Zoals bv vandaag. Voor 't eten kregen we pap (nvdr.: Leo schreef deze brief op 11.11.11; zodoende kennen we meteen het menu van de wapenstilstand) , maar de kok was vergeten melkpoeder in het water te doen ... Wel, wij kloegen niet. We lieten de pap waar ze was en stapten welgezind de refter uit. Iedereen schiet al eens kemels, en een kemel is en blijft toch een kemel.

Terwijl ik nu zit te schrijven kan ik elk ogenblik opgeroepen worden (ik ben van piket, 1° sectie, kommentaar is overbodig, 't is zo al erg genoeg !)
We lopen nu al de ganse dag met die alarmkledij op onze bult. Maar och God, nog 102, en onze mooie tijd zal dan voorbij zijn. Ondertussen zullen we nog maar pakken wat er te pakken valt.

Ondertussen wacht ik met spanning op de volgende Goorgalm, nog dé beste groeten...

l e o

Hartelijk dank voor uw briefje Leo, het was de enigste brief die we deze maand mochten ontvangen. Hopelijk hebben we er volgende maal enkele meer.

" " " "

IN BOS EN VELD. - Aan ons de wijde lucht!

Ook in volle stad kan men aan natuurwaarnemingen veel genoegen beleven. Er zijn zelfs natuurtaferelen, waarvoor men juist de stad moet opzoeken.

Ieder Belg rekent het zich tot plicht eens kennis te maken met onze grote havenstad Antwerpen. Gewoonlijk heeft die kennismaking plaats in de zomer en ook dan zal men de meeuwen bewonderen, die zich zo meesterlijk thuis voelen in de lucht en op het water van de Schelde. Bezoekt men echter in volle winter de sinjorenstad, dan zal men verrast blijven stilstaan bij het zien van de grote menigte meeuwen, die het Astridplein belegeren en er af en toe door een voorbijganger gevoederd worden.

Al wie Antwerpen lang genoeg kent, weet dat dit verschijnsel nog niet zo heel oud is. Het was in de winter van 1940 dat de meeuwen deze gewoonte aannamen. Vroeger was in het centrum van de stad geen meeuw te zien. Nu voelen althans de kokmeeuwen zich daar helemaal thuis. Ze hebben zich dus tenslotte aan het stadsleven aangepast en merkwaardig genoeg is dit niet alleen bij ons gebeurd, maar ongeveer gelijktijdig ook in andere Europese steden. In verband met deze aanpassing moeten we ook het feit beschouwen, dat de kokmeeuwen zich meer en meer als standvogel gaan gedragen, terwijl ze vroeger in de winter naar zuidelijker gebieden trokken.

Natuurlijk kan men in Antwerpen ook nog andere soorten meeuwen te zien krijgen, maar verreweg het talrijkst is toch de kokmeeuw, ook nog lachmeeuw of kapmeeuw genoemd. De laatste naam duidt op de chocoladebruine kop, de twee andere zijn afgeleid van de voortgebrachte geluiden: krie-auw - kwer of kokkokkok.

Opgepast: het typische bruine kapje is er niet altijd! Na de zomerrui is de kop nagenoeg helemaal wit. Pas in februari komt daarin verandering. Omstreeks de tijd dat de oudere vogels reeds weer de broedplaatsen gaan opzoeken, ruift de witte kop om geleidelijk helemaal donkerbruin te worden. Maar ook in de kaploze tijd herkent men de kokmeeuw gemakkelijk aan de zwarte vleugeltoppen. Voor het overige is de kokmeeuw zuiver wit aan de onderkant en blauwgrijs op de rug en de bovenzijde van de vleugels, terwijl de poten vuurrood zijn bij de pas volwassen dieren en donker karmijn bij de oudere. Pas na de tweede zomer worden de jonge kokmeeuwen volwassen. Deze jonge vogels missen alle kleurkenmerken van de oudere: ze zijn wit met licht- en donkerbruine vlekken. In de winter geniet de kokmeeuw gaarne de gastvrijheid van steden en dorpen, die niet te ver van het water verwijderd liggen en in de zomer zoekt ze een rustig, vergeten hoekje bij onze grote Kempische vennen of op de schorren van de Scheldemonding om er in grote kolonies te broeden.

Waar de kokmeeuw voorkomt, kan men tijdens de landbewerkingen in herfst en lente genieten van een mooi tafereel: terwijl het paard of de tractor op en af gaat, volgt een dichte schaar kokmeeuwen, soms in gezelschap van spreeuwen en kieviten, om al het eetbare dat wordt blootgewoeld naar binnen te werken.

Soms ook hoort de kokmeeuw de lokroep van hogere sferen: men ziet ze dan heel hoog in de lucht, zó hoog dat bijna niemand er aandacht aan schenkt. Daar vermeien ze zich door lange tijd in speelse vlucht door mekaar te wemelen.

Dagklapper

donderdag 31 oktober 1968.

Zoals stilaan traditie is geworden, bezetten onze redaktionele afdraaiers op deze laatste donderdag van de maand het intieme afdraaikotje van de zusters der Christelijke Scholen van Vorselaar, om er in het zweet hunner snoet Goorgalm 7 klaar te stomen.
Onze ijver wordt echter getemperd door de stilaan ook traditioneel geworden onderbreking omwille van de wekelijkse repetitie van ons aller zangkoor. Wij begrijpen dat nog steeds niet.
Van ons mogen ze gerust zingen als wij afdraaien; waarom mogen wij dan niet afdraaien als zij zingen? Heeft de heer dirigent dan nog niet in de gaten dat wij (en ons masjien) een ideale begeleiding zouden vormen voor zijn kwelende pupillen ? Of heeft hij schrik dat er zangers of zangeressen zouden overlopen naar de Goorgalm-rangen? Geen nood, beste dirigent: voor u hebben wij immers ook nog een plaatsje vrij. Iedere eerste zaterdag van de maand hebben wij immers handen tekort om goorgalmen rond te dragen. Dat zou dan in het vervolg al zingend kunnen gebeuren!

Vermits wij nog andere bezigheden hebben, maken wij van voornoemde muzikale storing dankbaar gebruik om de zgn. "rekrutenmapjes" naar de betrokken personen rond te dragen.
Voor de onwetende zielen willen wij er graag aan toevoegen dat rekrutenmapjes nuttige tips voor toekomstige soldaten bevatten.
Deze "nuttige tips" werden door onze geachte heer voorzitter met zorg geput enerzijds uit Milac-boekjes, en anderzijds uit zijn eigen rijke levenservaring. Het betreft hier allerlei wetenswaardigheden die onze voorzitter in zijn tijd niet wist; benodigdheden die elke rekruut m o e t meenemen (maar die onze voorzitter in zijn tijd vergat), en verder een opsomming van prullen die men best thuis kan laten (maar die onze voorzitter in zijn tijd natuurlijk w e l meenam)

Aan te stippen valt dat de "schoolgaande jeugd", wat men hieronder ook moge verstaan, vandaag aan het Allerheiligenverlof begint. Maar goed ook dat die knaapjes eens een paar dagen kunnen uitrusten. Het leven is voor hen ook zo ongenadig hard...

vrijdag 1 november.

In het kader van een streven naar meer samenwerking tussen de jeugdverenigingen, vergaderen de leidsters en leiders na de hoogmis in het scoutslokaal. Een zeer korte vergadering, waarin in alle ernst (het is tenslotte Allerheiligen vandaag) van gedachten wordt gewisseld over het thema: "doel van een bijeenkomst van de verantwoordelijken van de jeugdverenigingen". Doch lees hierover verder in het jeugdnieuws.

In een gewijde sfeer van vallende bladeren, met de herdenking van de levende en strijdende Kerk, en (vermits de voorzitter "toevallig" niet aanwezig was) in de serene aanwezigheid van de charmante geliefde van T.V., worden onze troetelkinderen (lees:goorgalmen) samengepind. Vandaag beschouwden wij deze aktiviteit als spel en hobby en niet als werk, teneinde het zondags werkverbod van onze moeder de heilige kerk te eerbiedigen.

Aan de Witte Olifant gaat een onbekende bestelwagen over de kop en komt in de weide terecht. Gekwetsten zijn er gelukkig niet, maar de blikschade is zo enorm dat de witte olifant blauw wordt van 't verschieten. "Gelukkig"zit de auto gedeeltelijk in de sloot, zodat deze niet meer in staat is het water door te laten, met de gevolgen die men gemakkelijk kan raden: zondvloed en watersnood; in die mate zelfs dat onze olifant weer wit gewassen wordt.

zaterdag 2 november.

Allerzielen.
De doden worden vandaag niet enkel in geest en hart herdacht, maar ook de uiterlijke tekenen van de herdenking zijn overvloedig aanwezig, te oordelen althans naar het ontelbaar aantal bloempotten en -stukken, die op het kerkhof geplaatst worden. "De ene zijn dood is de andere zijn brood", vatte een medewerker het kernachtig samen. Maar die man is een overbeterlijke cynicus; gelieve dus aan zijn woorden geen aanstoot te nemen...

Bij Tante Net vindt de jaarlijkse traditionele kaartavond plaats, waarvan de uitslag hieronder:

1° Jos Janssens + Nand Theuns
2° Stan Van Tiggel + Rik Bellens
3° Vica Van Gils + Maria Martens
4° René Floren + Rik Van Camp
5° Flor Jacobs + zijn eega Germaine.

Naar wij uit welingelichte bron vernamen, waren er na het verloop van de wedstrijd géén kaarters meer die nog een bloempot op het kerkhof gingen plaatsen; zodat de uitdrukking "een potje kaarten" vandaag niet van toepassing was.

zondag 3 november.

In Italië woeden hevige stormen; duizende hectaren land staan onder water, en tienduizenden zijn dakloos.

Om half drie zakt dit stormweer naar Wuustwezel af, waar twee, wellicht de beste elftallen der Noorderkempen "de" derby der waarheid zullen spelen.
Wat iedere rechtgeaarde G.V.V.-supporter verwachtte, is gebeurd: Gooreind won; met 0-2 nog wel. De doelpunten werden gemaakt door Dré Brant en Julien Franssens (ook wel eens Julien v.d.Sch. genaamd). Over de heldendaden van onze jongens leest U uiteraard meer in het sportnieuws. Gelukkig regende het heel de match, zodat de Wezelsupporters hierdoor hun natte wangen konden verklaren, zonder te moeten bekennen dat het tranen van woede, spijt en bittere ontgoocheling waren. Eveneens een geluk dat die mensen vanmorgen gewijde St Hubertusbroodjes gegeten hadden; maar gelet op de talrijke uitbarstingen van razernij en hondsdolheid, mogen wij toch aannemen dat de uitwerking van de gewijde spijs op zich liet wachten.

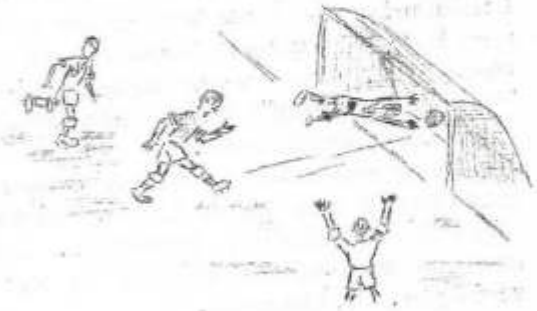

Toevallige automobilisten, die na de match over de Bredabaan voorbijreden, konden gemakkelijk uitmaken wie van Wezel en wie van Gooreind was. Als maatstaf hiervoor gebruikten zij de "hangende schouders" en de "fiere opgestoken borsten" van de (uiteraard mannelijke) afzakkende supporters.

Maandag 4 november.

Het klinkt misschien afgezaagd, maar vandaag hebben de schoolkinderen weer geen klas. Er vallen bijgevolg geen doden 's morgens bij het opstappen in de bus.

Wat wij vorige zaterdag meemaakten, grenst aan het ongelooflijke. Vermits wij 's zondags normaal niet werken, hebben wij de anekdote tot vandaag bewaard. Maar nù kunnen we toch echt niet langer meer zwijgen:
Een in woner uit Wuustwezel die een Goorgalm aan 't uitpluizen was (de enige goede zaak die we van hem kunnen vertellen - graag bier drinken rekenen wij namelijk niet tot de goede punten, want dan zou de halve wereld goed zijn), voelde zijn hart begeven op vrijdag 4 oktober, waar onze dagklapper vermeldde wat iedere Gooreindenaar denkt, namelijk dat wij met het dorp Wuustwezel weinig uitstaans hebben.
Bij het zien van een redaktielid (dat héél toevallig juist op die dag wél iets in Wezel te maken had), schoot de brave borst uit zijn sloef en stak een sermoen af, waar de nieuwe pastoor waarschijnlijk nog wel iets van kan leren, tenminste indien hij de onorthodokse uitlatingen schrapt.
En wij kregen het nog maar eens allemaal te slikken, zo van "En geullie é toch gen gemjentehuis"..."én geullie zij tog mor een koloniej van Wezel".... "We zulleneulle uitbuite toet den lesten druppel"...
Maar dat wij U 's anderdaags zouden leren voetballen, dat wist ge niet hé F.?
't Heeft ons deugd gedaan, aan ons jeugdig hartje..

Dinsdag 5 november.

Vorig jaar rond dit tijdstip, dat wil zeggen: bij het vallen van de bladeren, trok onze illustere voorzitter naar het beruchte gemeentehuis te Wuustwezel, om daar, in alle stilte en eenvoud, zijn eersteling "Goorgalm" uit te broeden.
Zoals een moordenaar bij volle maan zijn bloed voelt kriebelen, zo wordt onze voorzitter dit najaar door een onbekende drang gestuwd naar dezelfde plaats.
Wat hij daar in Wezel allemaal te doen heeft de laatste tijd, weten wij niet, tenzij Moeder Natuur het uitkraait, of hij zelf nog eens loslippig is (wat wel meer gebeurt), maar feit is dat hij in de bocht aan het oud gemeentehuis, rijdend met zijn vierwielig gemotoriseerd voertuig, een enorm slippertje maakte, en in botsing kwam met een "tegenliggende" dame. Eén jonge dame in Wezel vond hij dus blijkbaar nog niet voldoende.
De slag moet wel hevig geweest zijn, te oordelen althans naar de verminkingen die zich tot op heden in de gemoedstoestand van onze geliefde voorzitter voordoen. Dat zijn toestand werkelijk zorgen baart, konden wij afleiden uit de wartaal die hij nu, in nog grotere mate dan vroeger, uitbraakt.

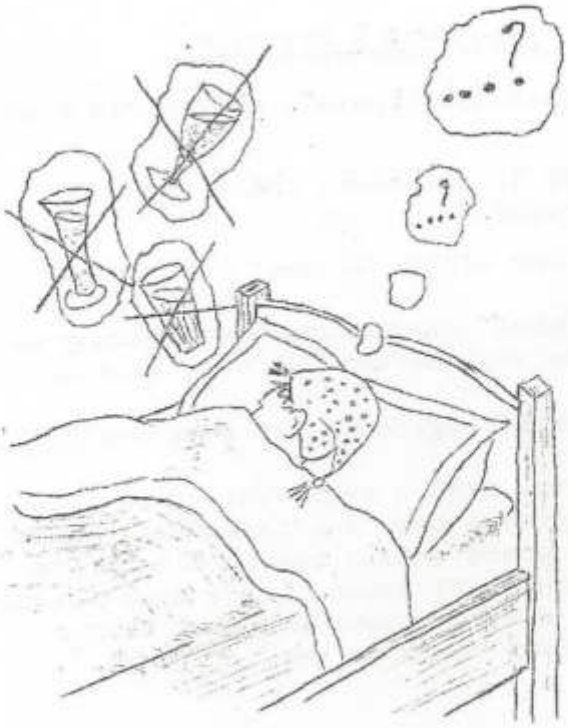

Steeds maar ligt hij te ijlen:
"Ik drink geen bier meer, ik heb nu een....." en dan brabbelt hij iets waarvan wij, zijn vrienden, veronderstellen dat het een meisjesnaam zou kunnen zijn.
"Ik drink geen bier meer, ik heb nu een...." Ware het niet zo triestig, wij zouden dit zinnetje als een publicitaire slogan voor een of ander melkprodukt propageren.
Het is werkelijk zielig een eertijds zo stoere jongen, die heel zijn leven braaf, opgewekt, gedienstig, matig, blij, hulpvaardig en katholiek is geweest, zulke prietpraat te horen vertellen.
Mochten die "puntjes, puntjes, puntjes", waarover onze Sjarel (pardon, Karel) nu dag en nacht ijlt, in werkelijkheid toch een jongedame voorstellen, dan verzoeken wij haar onmiddellijk kontakt met ons op te nemen teneindevan vriend en voorzitter K.J. te redden wat er nog te redden valt. Alstublieft, wij vragen het op onze beide knieën. Maar doe het vlug, want het is hoog tijd. Mocht vóór het verschijnen van de volgende Goorgalm onze (nog steeds) vriend en voorzitter reeds naar de hemelse tapperijen verhuisd zijn, dan verzoeken wij U beleefd geen bloemen of kransen af te geven. Koop liever een abonnement. Dat zou hij ook verkozen hebben.

Woensdag 6 november.

Wij hebben steeds gestoeft met ons dorp, dat wij meermaals bestempelden als een der meest vooruitstrevende en modernste oasen van het noordelijk halfrond.
Dat echter niet iedereen met de vooruitgang meegaat, hoorden wij tot onze grote verbazing vandaag vertellen.
Zo vernamen wij dat er in ons dorp een lieftallig vrouwmens van 16 à 17 jaar geplaagd zit met enkele "broebbels" (in de volksmond ook wel wratten genoemd) op haar handje. Op zichzelf beschouwd is dit natuurlijk niet prettig, maar toch niet schokkend genoeg om in de aktualiteit te komen.
Een normaal mens zou zeggen: Ik ga er mee naar een huidspecialist en hop, weg zijn de wratjes. Maar dat doet onze jongedame nu juist niet en hier komt de kat op de koord. Zij (niet de kat, maar de juffrouw) gaat zich laten "belezen", zoals in de goeie ouwe tijd. Naar het schijnt moet hier nog iemand zijn, wij veronderstellen een verre afstammeling van een tovenaarsfamilie uit de donkere oerwouden van Afrika, die met "belezen" meer bereikt dan met de moderne middelen der beschaving. Voor ons niet gelaten hoor, en ieder heeft er zijn mening over. Origineel vinden we het anders wel, enja, het houdt de folklore in stand. Al staan we er wel een beetje sceptisch tegenover, maar kom dat zal wel te wijten zijn aan onze overbeschaving....

donderdag 7 november.

Uit de krant, onder de rubriek "Plaatselijk Nieuws", pikken wij voor u volgend zinnetje uit:

"De gemeenteraad van Wuustwezel heeft in principe niets tegen de aanleg van een nieuw kerkhof in Gooreind."

Dat weten we dus alweer. Wij vragen ons echter af wààr dat nieuwe kerkhof zal moeten komen.
"Op het plein achter het huidige kerkhof" zeggen sommigen, waarop de jeugdige inwoners van Gooreind vinnig replikeren: "En waar gaan de kramen dan staan met de kermis?"
"Misschien is er plaats voor een kerkhof ergens in het goed van Koch", wagen anderen.
Volgens ons is dit laatste uitgesloten. Stel u even voor dat Welpen in een of ander bosspel beginnen te graven naar een verborgen schat. God weet wat ze daar allemaal uit de grond zullen halen. Als ze dan de gevonden trofeeën nog mee naar hun lokaal nemen, is de zaak helemaal voor mekaar en kan het best zijn dat een of andere welp het linker onderkaaksbeen van zijn eigen grootvader tegen de wand spijkert.

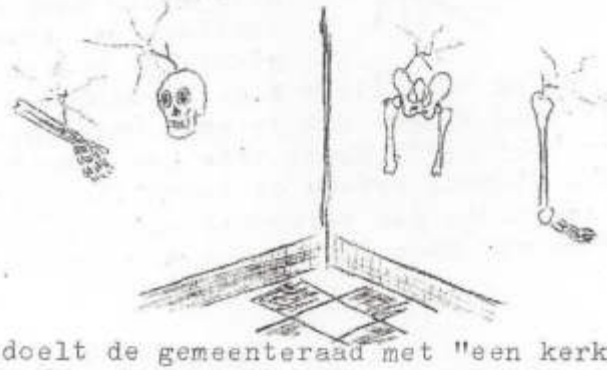

Of misschien bedoelt de gemeenteraad met "een kerkhof aanleggen" alleen maar dat de Gooreindse bevolking dringend moet uitgedund worden, omdat ze anders wel eens over het hoofd van de mensjes uit het "moederland" zouden kunnen groeien.
Maar zulke moordplannen verwachten wij niet van onze Wezelse "broeders". Daarvoor hebben ze ons té hard nodig.

vrijdag 8 november.

Het heeft geen haar gescheeld of de naam van onze tekenaar Walter A. was voor altijd voorzien geworden van het adjectief "wijlen".

Vlak tegenover zijn werk, rijdend tegen een "gezapig gangetje", ziet Walter vandaag een mastodontkamion achteruit van een werf komen gekuierd. Onmiddellijk beseft ons redaktielid dat de bestuurder geen oog heeft voor het kruipkarretje en het een onvermijdelijk "zoentje" zal geven. Wat Walter toen gedaan heeft, weet hij zelf niet meer, maar hij vermoedt dat hij instinktief de deur van zijn auto opengegooid heeft om eruit te springen. In ieder geval is hij uit de auto geslingerd wat hem meer dan waarschijnlijk het leven gered heeft, want van zijn bakje schoot niet veel meer over.

Tijdens zijn dubbele salto mortale heeft Walter zijn koelbloedigheid echter niet verloren, want gedurende zijn kortstondige ruimtereis maakte hij een schets van het ongeval, welke wij hieronder, in primeur voor België, afdrukken..

Rond half acht 's avonds: een in de gauwte bijeengeflanste vergadering van afvaardigingen van de jeugdbewegingen bij de onderpastoor: Doel hiervan: aktieplan uitwerken voor 11.11.11. Op de keeper beschouwd waren de jeugdleiders niet te spreken over de wijze waarop ze door de "bevoegde"instanties hals over kop in het ontwikkelingswerk gestuurd werden. Uit het communiqué dat wij in handen kregen halen we volgend veelzeggend zinnetje: "Wij zijn er liever in geïnteresseerd (door voorbereiding), dan dat we uit een soort morele plicht gedwongen worden om te gaan leuren". Waarvan akte.

Zaterdag 9 november.

In het K.A.J.-V.K.A.J.-lokaal heerst een ongewone drukte. Als uitermate vlijtige mieren sjouwen, sleuren, timmeren, vijzen, schilderen en vl... de knappe en aantrekkelijke jongens, dat het een lust is om zien; iets wat we van hen ook niet gewoon zijn.
Hier en daar loopt er wel een zingende krekel tussen, maar die wordt in het gewriemel gewoon onder de voet gelopen.
Reden van al die drukte is het omtoveren van een kil schoolokaal tot een gezellig interieur (waarmee men reeds maanden bezig is, en waaraan vandaag de voorlaatste hand gelegd is.)
Hierin slaagden onze mannekens wonderwel, want de verlaagde zoldering, met zwartwitte vierkanten beschilderd, de hippie-zetels en tafel, de spots en de kleurrijke toog geven het lokaal nu werkelijk een feestelijk uitzicht. En het schijnt dat men er cola verkoopt ook.

Wat betreft de dropping van de K.L.J.-Jongschaar, wel lieve lezer, in Jeugdnieuws bevredigen wij uw nieuwsgierigheid ter zake.

zondag 10 november .

Aktie 11.11.11. Dit jaar één dag vroeger, omdat morgen de 50ste verjaardag doorgaat van de wapenstilstand; dag waarop de grote mensen toch geen tijd hebben om aan "S.O.S.-Honger" te denken.
Om tien uur starten de jongeren en overspoelen ieder hun eigen aktieterrein, waar ze hun vignetten aan de man en de vrouw brengen. De Goorleindse mensen kochten gul; doch hierover meer in de dagklapper van 18 november.
Op de radio hoort men de ganse dag niets anders dan een beetje muziek en veel cijfers. Het heeft veel weg van verkiezingsuitslagen; alleen gaat het nu om een serieuze zaak. De dertig miljoen van vorig jaar werden ook nu weer bereikt en zelfs overschreden.

Op initiatief van de Bond van Jonge en Grote Gezinnen mag iedereen zich komen laten "trekken" in de zaal, tegen een schappelijk prijske. Wij profiteren ervan om enkele soldaten in zondagsplunje voor het alziend oog van de fotograaf te laten poseren. Na enkele kleine woordenwisselingen en strubbelingen worden onze jongens op de gevoelige plaat vastgelegd. Wat zullen ze mooi zijn, die snaken.

Tegen de Gierlebroertjes zijn onze voetbalsterren te zwak. De 1-4 uitslag bewijst voldoende. Mocht deze uitslag niet volstaan, dan leest U ons sportnieuws en weet U er meteen alles van.

Vandaag ook start de week van de ouden van dagen. Wij zullen nog uitvoerig hierop terugkomen de volgende dagen, want het is goed dat wij de oudsten onder ons achting toedragen.

maandag 11 november.

Met plechtige ijver worden vandaag de eretekens opgepoetst en de erelintjes afgestoft, omdat het precies 50 jaar geleden is dat aan Wereldoorlog I een eind kwam; blijde gebeurtenis die in gans België met speciale luister gevierd wordt.
Aan een grijsaard, die ondanks zijn 75 jaar er nog heel kras uitzag, vrogen wij hoe hij aan die vier prachtige medailles gekomen was die op zijn borst prijkten.
"Wel", antwoordde hij humoristisch, "het gebeurde in '17. Het was een beetje kalmer geworden aan het front, zodat ik besloot ergens een fiets te nemen en eens naar mijn lief te rijden.
Ik was een goed kwartier weg denk ik, toen allebei mijn banden sprongen. Ik nam de fiets op mijn schouders en ging te voet verder. Na een half uur werd mij dat vehikel toch te zwaar, zodat ik besloot het maar in een sloot achter te laten en alleen verder te wandelen. En zo ben ik aan die vier medailles gekomen: één voor elke kapotte band, één voor cyclocross en één voor snelwandelen".
"En, zo voegde hij er schalks aan toe, die man die ge daar zitten ziet, die met zijn zes eretekens, dat was mijn kameraad; maar hij reed altijd met de jeep."
Wij van onze kant vonden het fijn dat mensen met eretekens ook zin voor humor hebben.

Dinsdag 12 november.

Voor de grootouders, niet alleen van Gooreind, maar ook van de randsteden wordt het een feestelijke dag. Wij drukken erop dat enkel mensen met kleinkinderen uitgenodigd waren. De pastoor vormde hierop een uitzondering, maar tenslotte is hij toch een geestelijk vader, zodat ook hij van de geboden attrakties kon genieten. En die waren er in de bomvolle zaal.
Zuster Maria-Laeta sprak het welkomwoord uit. Verder kommentaar achten wij daarbij overbodig: iedereen kent haar en haar capaciteiten. Vervolgens kwamen de kleuters van elke klas aan de beurt om een nummertje op te voeren en om de oude mensen te laten zien hoe hun opvolgers het er zoal van afbrengen. Daarna was het hoog tijd om aan de maag te denken: op het menu stonden koffie en -koeken, met voor iedereen een kaart door de kleinen getekend (maar dit laatste was niet om op te eten).
Tenslotte werd een filmpje van Chaplin en van "De dikke en de Dunne" vertoond. De zaal barstte naar het schijnt van het lachen.
En daarmee was de week der ouden van dagen feestelijk ingezet.

woensdag 13 november.

In het kader van de volledige modernisering van Gooreind wordt de nieuwe weg in de Venstraat afgewerkt. Uit bevoegde bron wordt vernomen dat dit werk zo vlug werd voltooid om ons nieuw redaktielid Louis de Zwaré de kans te geven ononderbroken in verbinding te blijven met de andere redaktieleden.
Alleen het verbindingsstukje met de Bosduinstraat doet nog denken aan een verzakte Romeinse heirbaan. Dit gedeelte blijft echter voorlopig onaangeroerd, daar dit te gepasten tijde zal doorgetrokken worden naar de woningen in het goed van Koch, omdat de mensen die daar wonen en zullen wonen, ook de kans te geven met de buitenwereld in verbinding te treden.

Ter gelegenheid van de week der ouden van dagen, gaan onze (d.i. Gooreindse) kleuters de gepensionneerde mensen bezoeken in het rusthuis St Jozef (= Gasthuis).
Voor de oude mannen hebben ze een koffiekoek bij en een lekkere sigaar.
Voor de vrouwtjes eveneens een koffiekoek en een appelsien.
Smakelijk allemaal!!

donderdag 14 november.

Onze zangvirtuosen repeteren er duchtig op los in het vooruitzicht van het zangfeest dat waarschijnlijk op 8 december zal doorgaan.
Er worden ook engelse en franse liedjes aangeleerd, wat sommigen voor bijna onoverkomelijke taalproblemen stelt. Een goede raad voor diegenen die het engels en zijn uitspraak zo moeilijk vinden: repeteer helemaal niet meer, kondig de nummers aan als russische volksliederen, en murmel maar wat binnensmonds. Er is veel kans dat de toeschouwers er nog echt in geloven ook.

Wie ook druk oefenen, zijn de scouts en de ganse dierentuin Wolfkens, vurig aangemoedigd door de Akela's en andere panters en slangen. Hun groepsfeest zal weer prima worden!

In redaktiekringen heerst een serene rust; onze proost is namelijk in retraite, om stof en inspiratie op te doen voor de komende proostenwoordjes. Wij hopen vurig, niettegenstaande de hoge graad van volmaaktheid die hij nu reeds bereikt heeft in dit genre, hij toch nog veel zal bijgeleerd hebben. Raadpleeg dus deze maand in ieder geval en zonder uitzondering ons geestelijk woord. U zult niet teleurgesteld zijn.

De zusters van de meisjesschool tenslotte houden het bij meer wereldse aktiviteiten, en bakken pannekoeken en zetten koffie voor de ouden van dagen. Nochtans werden de redaktieleden met "grijzende slapen" en een ouderdomsbuikje n i e t uitgenodigd.

vrijdag 15 november.

Bij de Rob op de Bredabaan is er vandaag mosselfeest. Al de arme mosselen die in de Gooreindse beken en het Keienven hun pleisterplaats hadden, worden met reuzenetten gevangen en op kruiwagens naar de frituur gebracht.
Een goeie mossel met een pikant sausje is niet slecht bij zo'n koud weer. Want koud was het inderdaad.

Na afloop van het mosselfeest zagen we verschillende feestminnaars huiswaarts strompelen met een helrode jeneverneus; maar of dit van de kou was, durven we toch sterk betwijfelen.

Mariette B. , een weliswaar deugdzam Gooreinds meisje, maar toch nog laat in de avond huiswaartskerend, beleeft op het Gemeentebos hét avontuur van haar leven. Flink voortstappend over het voetpad, kletst opeens een natte massa vlak naast haar neer. Zonder om te zien heeft zij de resterende afstand in rekordtempo afgelegd. De oorzaak van deze vallende plas zou wellicht nooit achterhaald zijn, zo daar niet in de geburen een redaktielid woonde die het pletsen gehoord had en onmiddellijk kwam buitengestormd om eventueel hulp te bieden (die jongen is namelijk de goedheid zelve). Na een staal van het vocht genomen en ontleed te hebben kwam hij tot het stellige besluit (en hij kan het weten want hij "studeert" scheikunde) dat het hier ging om de inhoud van een zgn. "nachtvaas".
Dat weten we dan weeral. Wij zeiden vroeger altijd: "Het is goed nog even in het eigen hart te kijken vóór het slapengaan". Maar vóór de mensen van het Gemeentebos is het zekere zo praktisch om vóór het huiswaarts gaan nog even boven hun hoofd te kijken óf men er soms geen pispot op aan het uitkappen is.

Zaterdag 16 november.

A.T.B. "De Natuurvrienden" nodigt vandaag iedereen uit in de Wiro voor een dia-avond over Lapland, de Kalmthoutse Heide, de Dolle Mieten (sic) enz..
Sprekers zijn Frans en Jan Bolsens uit Kalmthout, die beslist geen leken in het vak zijn.
Onder de aanwezigen werden weer een aantal prijzen verloot, gratis ter beschikking gesteld door verschillende middenstanders en handelaars.

In de geburen daarvan, nl. in de nieuwe zaal van de harmonie, gaat het bal door van de motocross. Een geslaagd bal overigens, te merken aan de talrijke opkomst, ondermeer van de plaatselijke en verscheidene buitengooreindse crossvedetten.
Amerikaans opbod kwam er ook bij te pas toen twee kiekens en een tafeltje werden verloot. Als u graag kieken eet, dan moet U de volgende keer maar komen meebieden. Dit keer bracht zo'n wezen 220 frank op.
En toen men het beest tenslotte op de dansvloer losliet om het ook eens een walske te laten placeren,zat plots heel de zaal vol kiekens, te oordelen althans naar het gekakel der vele juffrouwen die naar alle kanten uiteenstoven. Van het kieken hadden ze schrik, maar van de"hanen" niet hoor !

Over het teerfeest van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen seint onze korrespondent ter plaatse het volgende:
Gewoon een reusachtig sukses. Honderd tweeëndertig (132) leden waren "geboekt" voor deze smul- en danspartij. Dr. Denissen, voorzitter van de Bond, begroette de hongerigen met een zeer kort en kernachtig: "Smakelijk eten en nog veel plezier voor vanavond." Daarop werden enkele kalfjes en honderden kippen met vork en mes (en door degenen die niet verlegen waren met de hand)"behandeld", zodat al spoedig de geurige vleesvochten over kin en baard verspreid werden.
n.v.d.R.: als het moet kunnen onze moderne mensen inderdaad nog op zijn middeleeuws feesten; en hier <u>moest</u> het inderdaad)

Na dit breugelfeest tornden de mannen hun buikriem of bretellen losser (sommigen zetten zelfs een of twee knoopjes van een zeker kledingsstuk open), en gingen (deze keer) de vrouwen eens naar achter (n.v.d.R.: wat onze korrespondent hiermee bedoelt, begrijpen wij echt niet, maar het zal wel een speciale betekenis hebben). Op een wip en een vloek was dan het orkest geïnstalleerd, en op het ogenblik dat de talrijke kinderen van de leden reeds sliepen en droomden van een groot gezin, gooiden de vaders en moeders 264 benen los en walsten, sprongen, lachten zij als in hun gouden jaar (maar dan tot kwart voor vier).

zondag 17 november.

Blijkbaar een stille zondag vandaag; behalve dan voor de jeugd, die vandaag voornamelijk op twee fronten aan hun trekken kwamen: enerzijds het groepsfeest van de Chiro, anderzijds de K.L.J. in hun historische match tegen hun soortgenoten,ons aller geliefde Wezelnaars. Doch beide evenementen worden uitvoerig behandeld in onze rubriek "Jeugdnieuws".

maandag 18 november.

De verantwoordelijken van de jeugdverenigingen worden uitgenodigd naar ons aller gemeentehuis, niet om te trouwen maar om een receptie op te luisteren naar aanleiding van de flinke materiële duit die zij tijdens de aktie 11.11.11. in het ontwikkelingszakje hielpen steken. De burgemeester deed het verwelkomingswoord, maar naar verluidt zei hij niets,of toch niet veel. Alles wat de nieuwsgierige jongeren te weten kwamen, was dat Gooreind nagenoeg het dubbele had opgehaald van verleden jaar, dat het in Wuustwezel iets minder was, en dat het totaal "meer dan 40.000 F bedroeg". Juiste cijfers, en waarvoor dit nu eigenlijk ging dienen, werd niet verteld.
Alle aanwezigen waren het er unaniem over eens dat de champagne het beste onderdeel van de receptie was.
De jeugdleiders en -leidsters verzochten ons aan de bevolking mede te delen dat zij zich zeer graag inzetten voor de ontwikkelingshulp, maar dat zij dan ook van de organiserende overheid elke mogelijke hulp en sympathie, en vooral een degelijke voorbereiding en een héél klein beetje zin voor public-relations verwachten.

dinsdag 19 november.

De zangers staan werkelijk onder stoom om tijdig klaar te geraken voor hun feest. Vandaag waagt men een nieuw eksperiment: het splitsen van het koor voor de repetities. Waarschijnlijk om de concentratie te bevorderen (er lopen daar namelijk verscheidene zéér mooie zangereskens tussen, die de aandacht van de mannelijke kollega's plegen af te leiden) heeft men de seksengescheiden, en oefent men nu afzonderlijk. Het zal op 8 december een blij weerzien worden voor de twee helften.....

woensdag 20 november.

Met één bus en hun zakken vol Hollandse "chulden" wagen deleden van de Vrouwengilde zich in de woeste oorden , gelegen ten noorden vanonze streken. Op de markt van een tot nog toe ongekend plaatsje wordt een eerste maal afgestapt en langdurig verbleven, wat meestal het geval is als vrouwen in dergelijke situaties verkeren. Naar het schijnt werd er heel wat Sinterklaasspeelgoed ingeslagen, dit om de heilige man op 6 december wat tehelpen bij het bekostigen van zijn jaarlijkse liefdadigheidsreis naar de aarde en ook wel een klein beetje omdat het speelgoed in Holland heel wat goedkoper is dan bij ons.
Na in Goes te zijn gaan eten en nog op een paar plaatsen te zijn afgestapt, zakken de vrouwengilders stilletjesaan terug af om ergens dicht bij huis, namelijk in Wezel en Sint Lenaarts,de bloemetjes eens flink te gaan buitenzetten. En dat wil wat zeggen....

De afnemers van Boerenbondprodukten (en dat men daar enkel kwaliteit aflevert, merkt men wel aan onze geachte voorzitter) genieten deze avond een gratis souper, bestaande uit worstenbrood en aangepaste dranken, hun aangeboden door de firma. Vermits het van de "voorniet" was, kan men zich de bergen worst-en-brood voorstellen die daar verzet werden!

donderdag 21 november.

Voor de leden van de Boerinnengilde start een vierweekse kursus onder de sprekende titel: "Een verzorgde vrouw is een opgeruimde vrouw". Vandaag de eerste les: "Opvoeding tot hygiëne van de vrouw." Een bezielde spreekster en de nodige dia's zorgden voor een zeer interessante namiddag, alhoewel er onder de toehoorsters een zeker scepticisme bestond ten opzichte van de praktische uitvoeringen van de voorgestelde lichaamsverzorging (met dagelijkse wasbeurten, schoonheidsmaskers, handen- en voetverzorging en honderd andere zaken).
Niettemin waren het opgeruimde boerinnen die van de les terug huiswaarts keerden naar de koemelkende en minder opgeruimde echtgenoot.

vrijdag 22 november.

Vandaags niets bijzonders, tenzij het feit dat wij weer een gemotoriseerd redaktielid méér hebben, zodat voortaan de goorgalmen nóg rapper zullen bedeeld worden. Het voorhistorisch karretje ziet er ongeveer uit als volgt:

(Vermits er geen plaats meer is op dit blad, verzoeken wij U aandachtig op de volgende bladzijde te speuren. Dank u.)

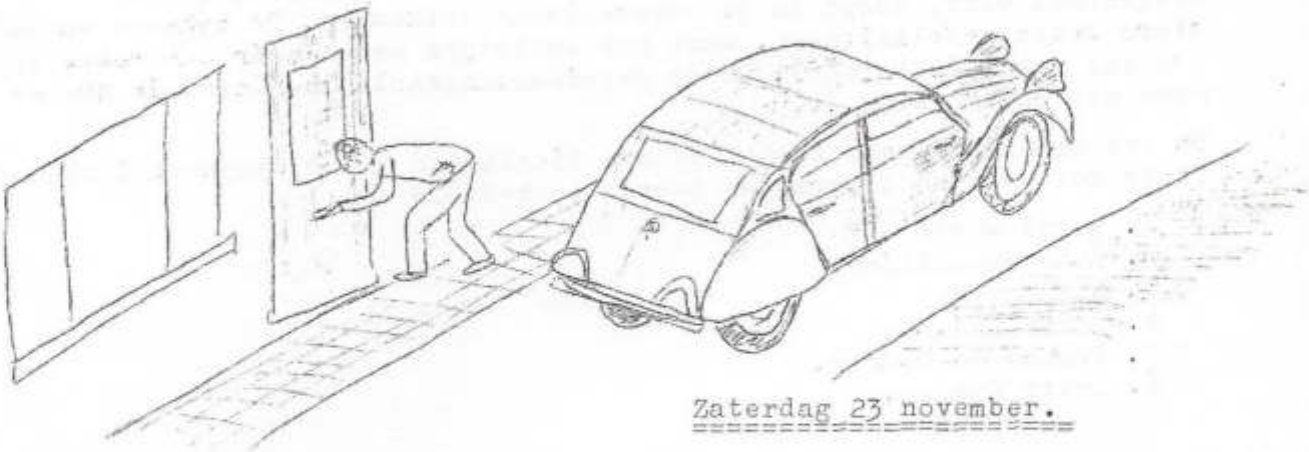

Zaterdag 23 november.

Tot onze niet geringe verbazing ontdekken we vandaag in één vande intellektuele dagbladen die wij dagelijks van a tot z uitpluizen, een artikel over het gasthuis van Gooreind. Hierin lezen wij biezonder wetenswaardige zaken zoals de plannen om het bestaande gasthuis af te breken en een nieuw op te bouwen (maar dat wisten wij al lang) en dat er voor het ogenblik 33 kostgangers en -gangsters er een tehuis vinden.
Voorts vernemen wij dat in gans Wuustwezel 570 mensen boven de 65 jaar leven. "Een gezonde streek" zou ons betovergrootmoeder gezegd hebben.
De krant besluit met een patetische proep "geen monumenten af te breken die veel te mooi zijn om te verdwijnen."
Waarmede wij het volledig eens zijn.

Bij Tante Net begint een grootscheepse biljart-tweedaagse. Vandaag geraakt men tot de 1/4 finales. De uitslag verneemt U in de dagklapper van morgen.

Over de dropping van de K.L.J.-Erfwacht verneemt U meer in het Jeugdnieuws

Zondag 24 november.

Na de hoogmis staat een wagen van de Wezelse brandweer op het kerkplein. Speurend waar ergens brand zou kunnen uitgebroken zijn, belanden wij tenslotte in een overbekend café aan het zelfde plein, waar inderdaad verscheidene pompiers vol overgave zichzelf aan het blussen zijn. Af en toe strompelt er eentje naar buiten, niet om een "aderlating" te ondergaan, zoals U wellicht vermoedt, maar om almanakken te gaan verkopen, wat eigenlijk het doel van hun invasie was.
Wij bevelen die pompiershartelijk aan (de aanwezige redaktieleden kregen namelijk een pintje aangeboden en dàarvoor willen wij heel wat doen...)

In de namiddag algemene vergadering van de boerinnengilde met het gekende programma: spreker (over "het levenin de wereld van nu"), een grotscheepse smulpartij met gezamelijke koffie-klatsj, en de onmisbare tombola met iedereen-heeft-prijs.
Met armen vol taarten, koekjes en sjokolade arriveren de boerinnen (de een al wat opgeruimder dan de andere) bij de nog immer koemelkende echtgenoot.

Ondertussen is in de kookklas en refter van de meisjesschool een ander festijn losgebroken. Gesterkt door het wellukken van het eksperiment van

verleden jaar, organiseren de zusters eenreuze-smoutebollenbak.
Vanaf twee uur staan de mensen in rijen van vier aan te schuiven en wordt het een duwen en wringen om enkele bollen te bemachtigen. Wij kennen geen preciese cijfers, maar het aantal dat daar opgepeuzeld of meegenomen werd, loopt in de verscheidene duizenden. De bakkers en helpsters wezen gefeliciteerd, want hun bolletjes waren méér dan reuze lekker (vooral met véél suiker). En de ontwikkelingshulp in Venezuela kan er maar mee gebaat zijn....

Na een spannende kamp tussen de zes finalisten in de biljartprijskamp bij Tante Net, werden de prijzen tenslotte bedeeld aan:

1. Karel Wuyts
2. Ludo Augustijns
3. Rik Boeren
4. Toine Van Ham
5. Armand De Roover
6. Louis Roelen.

maandag 25 november.

Het "Belgisch weder" is een internationaal begrip geworden, maar zoals ze er de laatste dagen met spek schieten, vinden we toch wel de moeite waard om onder de loep te nemen.
Van een zomers zonnig weertje op het einde van vorige maand, belandden we in bitter koude stormen, zodat we het zwaar wintergeschut moesten laten aanrukken om ons warm te houden (uitgezonderd diegenen die zich met alkohol verwarmen natuurlijk). De kolenstokende huisvrouwen hebben deze maand hun voorraad er letterlijk zien "doorvliegen".
Later werd het weer zuur en mistig, en vandaag (net als gisteren) is het opeens veel zachter geworden; morgen zal het zelfs een heerlijk lenteweertje zijn. U vraagt zich wellicht af, lieve lezer, hoe het mogelijk is dat wij nu al met zekerheid kunnen spreken over het weer van morgen, maar u moet begrijpen dat in de dagklapper alles mogelijk is: het hangt er allemaal van af op welk tijdstip de samensteller zijn lusten tot dagklapperen heeft losgelaten: dan kan gisteren evengoed vandaag zijn, vandaag kan het overmorgen en overmorgen kan het verleden week zijn. U ziet het, simpelder kan het niet....

dinsdag 26 november.

Pas vandaag vernemen we het nieuws dat verleden woensdag ergens ver weg op de Bredabaan (maar toch nog in Gooreind) "ingebroken" was.
De eigenaars van de woning waren er trouwens zelf niet van op de hoogte, tot zij zaterdagvoormiddag door de politie uit hun bed gezet werden (men slaapt daar namelijk nogal lang), met de mededeling dat in Holland drie jeugdige boefjes gesnapt waren, die bekend hadden in Gooreind ingebroken te hebben.
Achteraf bleken zij enkel de nacht te hebben doorgebracht in de garage, zacht liggend op een hoop "afgedragen" mantels van de vrouwelijke bewoners van het huis, waarvan zij er een drietal (niet vrouwen maar mantels) meegenomen hadden. Zij moeten daar wel hemels geslapen hebben, vermits er centrale verwarming in de garage aanwezig is.
Wij zouden geld (uit de kas) geven om die jonge kerels rond te zien lopen in die mantels... Op zichzelf is zo'n zicht reeds komiek, maar

als men weet aan wie die mantels toebehoren... maar daar zwijgen we best over, gezien de nogal intieme relaties (al dan niet in het verleden) van verscheidene redaktieleden met de jongedame in kwestie....

Woensdag 27 november.

De ouden van dagen gaan vandaag weer maar eens op reis.
Ditmaal was het doel Zandvliet en de rest van het havengebied. In Zandvliet werden de daar onlangs opgerichte fabrieken bezocht. Maar hier wilde zij zo vlug mogelijk weg, want ze werden verwacht aan de werken van de nieuwe scheldetunnel. Door die tunnel mochten ze ook een wandeling maken (zoals de minister het hen voor een paar dagen had voorgedaan).
Daarna toerde de bus nog wat rond in de "Stille Kempen", om toch maar weer aan te kloppen bij de "veertien billekens" (niet de bus maar de ouderen). Hoelang ze daar gezeten hebben, weten we niet. Wel weten we dat ze er "zeer fris" zijn buiten gekomen.

En nu wordt het echt hoog tijd om ons biezen te pakken!!!!!!!!!!!!

N I E U W E A B O N N E M E N T E N

- Albert Poppelaers, Steenbakkerijstraat , Gooreind
- Louis Cornelissens, Kalmthoutsesteenweg 91, Wuustwezel.
- Leo Beyers, Theo Verellenlaan z.n., Gooreind
- Van Oers Yolanda (12 j.!!), Emiel Verellenlaan 41, Gooreind.

Te samen met onze 486 abonnees uit vroegere wervingen, wordt het totaal aantal nu VIERHONDERD NEGENTIG. Verder kommentaar schijnt ons hier overbodig.

H U M O R.

Beroepsmisvorming.

Een gepensioneerde adjudant was getuige van een aanranding. Een agent kwam ter plaatse en vroeg:
- Kunt U een persoonsbeschrijving geven van de aanrander?
- Ja zeker, antwoordde de adjudant. Er was geen plooi in zijn broek, zijn nekhaar was te lang, zijn baard was sinds lang niet meer geschoren en zijn schoenen waren niet gepoetst !

Prima.

Soldaat Simpelmans komt in een grootwarenhuis binnen en men is juist bezig de pyjama's uit te pakken.
- Wat is dat eigenlijk, vraagt hij nieuwsgierig.
- Dat zijn pyjama's, die men tijdens de nacht draagt, luidt het antwoord van de juffrouw. Zoudt U er een willen?
- Oh nee, niet nodig, antwoord soldaat Simpelmans, ik ga 's nachts toch nooit uit !

Knutselhoekje

Idee van de maand : een KEUKENTRAP voor alle gebruik .

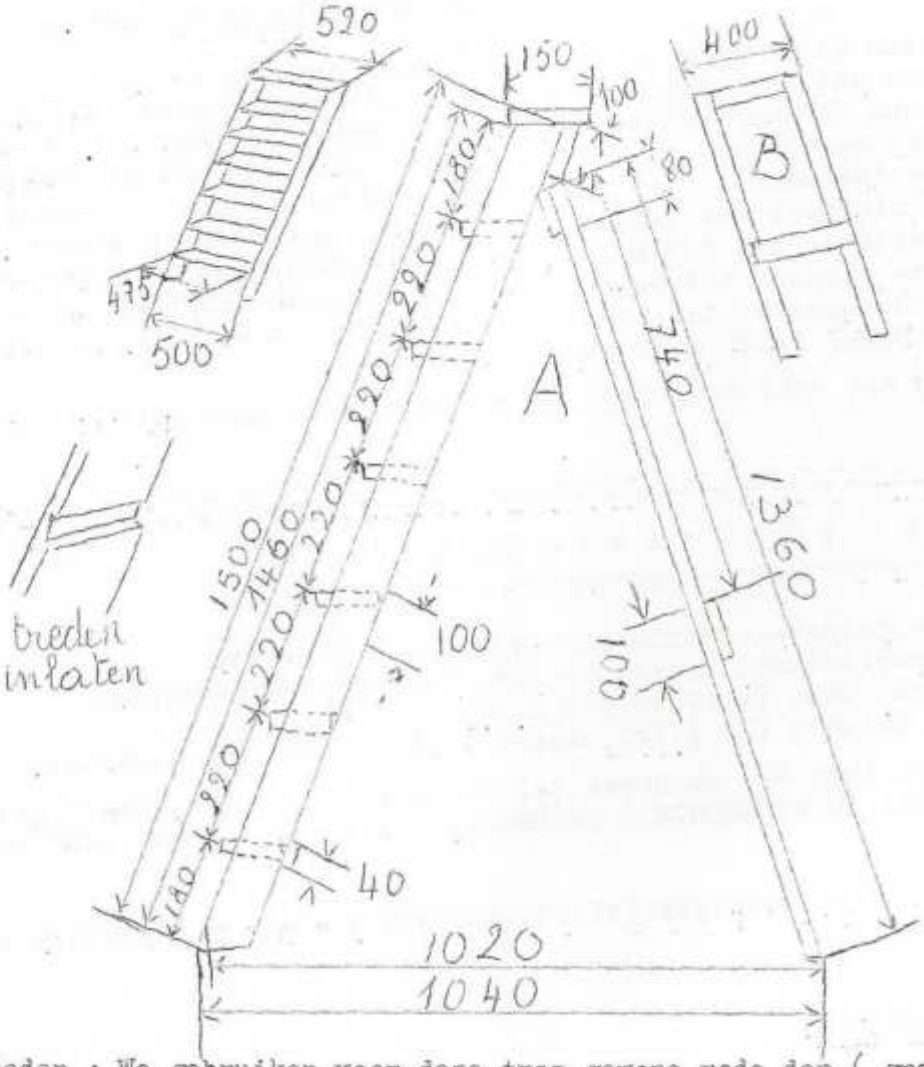

Benodigdheden : We gebruiken voor deze trap gewone rode den (grenenhout) van 25 mm dikte .

1) 2 latten van 150 cm x 10 cm 2,5 cm dik
2) 6 latten van 47,5 cm x 12 cm "
3) 1 lat van 52 cm x 15 cm "
4) 1 lat van 50 cm x 4 cm "
5)2 latten van 50 cm x 10 cm "
6) 2 latten van 136 cm x 5cm
7) 1 lat van 40 cm x 10 cm
8) 1 lat van 40 cm x 8 cm
9) 2 scharnieren van 4 cm

+ 38 vijzen van 4 cm met spanrondellen , lijm , nagels , Boor en boorijzer van 5 mm .

WERKWIJZE : Latten nr 1 zijn de opstanden van de ladder . Aan de hand van de schets kunt ge bepalen waar de inkepingen moeten komen voor de treden . Ze worden inge zaagd onder dezelfde hoek als de onderkant van de opstand . Die moet ge zelf bepalen . (Diepte 12 mm) Treden inlijmen en vastschroeven . Versterkingen nrs. 4 en 5 aan de achterkant nagelen . Bovenste trede nr. 3 lijmen en schroeven . Deel B afzonderlijk in elkaar zetten zoals aangeduid in de schets en daarna met de twee scharnieren bevestigen aan de bovenste versterkingslat . Wanneer alles gemonteerd is , verbindt ge de middelste versterking van beide delen door middel van een ketting of koord zodat de ladder niet kan openschuiven . Als afwerking glad schuren en vernissen of beitsen .

Jan Doehelzelf

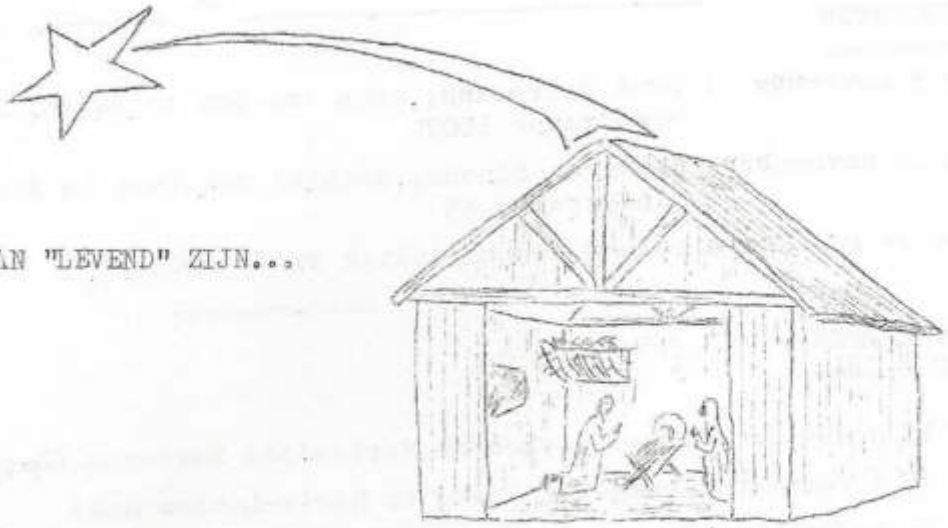

OOK EEN HERINNERING KAN "LEVEND" ZIJN...

Beste Vrienden,

De voorbereiding op het kerstfeest is ingezet. Hier en daar wordt de traditionele adventskrans met de 4 kaarsjes opgehangen. Toch heeft die "Lichtkrans" een zinvolle betekenis. Zondag na zondag wordt er een kaarsje meer ontstoken, wat wil zeggen: het wordt "lichter" naar kerstmis toe! Met andere woorden: Christus is het " Licht " in onze wereld. Ik zou een vergelijking durven aanhalen: wanneer men verloren loopt in het duister, dan probeert men toch ergens een licht te ontwaren, want daar zou de redding kunnen liggen... Zo ook moet Christus het "Licht " zijn in ons leven: DE REDDING!

Ik weet wel dat kerstmis ietwat romantisch aandoet: de tijd van het jaar brengt dit mee, het betreft hier de geboorte van een nieuw leven en de al dan niet smaakvolle kerstversieringen met kleurrijke lichtjes en eeuwig-groene dennetakken zijn aan de orde van de dag. Maar wij weten toch dat de werkelijke betekenis van het kerstgebeuren niet tot uiting komt in al dat groen en dat kleurrijk gedoe! Het mag er zijn maar doorheen dat alles moet de werkelijkheid tot ons komen. Goed! 2000 jaar geleden werd Hij geboren. Het kerstgebeuren voor ons nu is een herinnering maar een herinnering die " LEVEND " moet zijn. Met die eerste kerstmis is de Heer definitief begonnen met ons voor te leven wat goedheid, wat vriendschap, wat vrede eigenlijk inhoudt. Aan ons na te leven!

De Heer leeft niet zo ergens ver van ons weg omgeven met engelen maar Hij leeft midden onder ons! Want daar waar goedheid aan bod komt, daar waar naastenliefde is, daar waar dienstvaardigheid beoefend wordt, DAAR is Hij. En Hij kan maar "HET LICHT" zijn voor ons en Hij kan maar "REDDING" betekenen voor ons menszijn als wij naleven wat Hij heeft voorgedaan. Zo kunnen we als mens misschien toch gelukkig zijn!

Beste Vrienden, Zalig Kerstfeest.

De onderpastoor.

Komen en gaan.

GEBOORTEN

op 5 november : Paul Herremans, zoon van Jan en Bertha Peeters
Bredabaan 1007

op 17 november : Kathleen Simons, dochter van Theo en Adriana Aernouts
Gemeentebos 35

Aan de gelukkige ouders een hartelijk proficiat !!!

HUWELIJKEN

op 13 november : Jozef Geysen en Marie-José Baeteman (Essen)

op 23 november : Louis Smeulders en Marie-Louise Maes

op 25 november : Urbain Tumelaire (Kalmthout) en Rita Loopmans

op 27 november : Louis Van Dijck (Loenhout) en Maria Van Looveren

op 30 november : Viktor Marijnissen en Maria Willemsen (Kalmthout)

+ + + + + + + + + + + Nog vele gelukkige jaren !! + + + + + + + + + + + +

GOOREIND LEEFT !!!!!!!

Vrijdag 29 november : teerfeest in de zaal bij Jef Stevens van de kleine kruisboogmaatschijen der Noorderkempen. Eerst een gezellig eetmaal, daarna lekker bier en wat dansen.

Zaterdag 14 december : groot mosselfeest voor de leden van de Gooreindse kleine kruisboodmaatschappij. Waar ? Bij tante Net natuurlijk !

Zaterdag 30 november : teerfeest der leden van de supportersclub der motorcross. Ook bij tante Net.

Zaterdag 7 december : 10 jarig bestaan van het Rode Kruis Gooreind. Daarover meer elders in dit blad.

Zondag 1 decmeber : in de meisjesschool van 10 tot 15 u.
Grote monsterprijskamp "op 't zicht ".
Met oude duivers, oude duivinnen, jonge duiven, jonge duivinnen.
1.000 Fr vooruit !
Gedurende de monstering zullen er enkele Bons van duiven verkocht worden.
Er zal een tombola plaatsvinden, trekking rond 13 u.
Verloting van een grote taart, per Amerikaans opbod.

Dit alles ten voordele van de meisjesschool !!!!

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

sportnieuws

VOETBAL

De maand november bracht voor onze voetballers weer enkele behoolijke uitslagen .De plaats die ze bekleden in het klassement blijft behouden zodat we dit jaar nog alles mogen verwachten.
Wuustwezel-G.V.V. 0 -2 was de topmatch van de eerste zondag van november. Een verdiende overwinning voor onze jongens waarin Andre Brant en Julien Franssens voor de doelpunten zorgden.

10 november G.V.V. - Gierle 1-4 Gierle dat beter gerengschikt stond won, maar speelde niet zo overtuigend zoals uit de uitslag zou mogen blijken. Het was Brant weer die voor Goorend de eer redde. In deze match werd Frans Dirven van het terrein verwezen en zullen zijn diensten moeten gemist worden tot en met 19 december.

17 november Wortel - G.V.V.1-2 Zeen behoorlijke wedstrijd van onze mauvewitten waarin Brant en Franssens de bal ieder een maal tegen de netten knalden.

24 november G.V.V. - Vorselaar 1-1 Normale uitslag van een wedstrijd waarin beide ploegen aan mekaar gewaagd waren. Brant ,deze week voor de tweede maal vader geworden , was weerom de maker van het Gooreindse doelpunt.

Matchen voor de maand december : 1.12 Lille - GVV
8.12 GVV - Oostmallr
15.12 GVV - Heibos
22.12 Oostmalle - GVV

- -

Reserven

Op 3 november trokken onze reserven naar Achterbroek : 3- 0. Verdere kommentaar hierbij achten we overbodig.
De week daarop kwam de Kaart hier op bezoek. Ditmaal ging alles wel vlotter, dit bewijzen ook de eindcijfers 6 - 2. Voor de doelpunten zorgden Michielsen (2), Van Velthoven (1), Hofmans (1), Van Tiggelen (1) en Vergauwen (1).

Op 24 november trokken onze mannen naar Loenhout . Ook hier waren ze weerom niet te stuiten, resultaat 1 - 2 voor 't Gooreind natuurlijk. Voor de doelpunten zorgden ditmaal Cornelissen en Verbeuren. Tijdens deze match gebeurde een biezonder pijnlijk accident. Bij een kopduel werd Rudi Van Velthoven gekwest aan het hoofd en naar een hospitaal overgebracht. Wij wensen Rudi in elk geval een spoedig herstel en hopen hem weer vlug op de training en de matchen weer te zien.

De zondag voordien had Rudi te St Lenaerts nog gescoord. Hier gingen onze jongens met een lichte nederlaag (2 - 1) naar huis terug.
-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-

Scholieren

De eerste match deze maand ging tegen KSK, en dit op eigen veld. Onze jongens wonnen verdiend met 3 - 1. Verbeuren Adri zorgde voor twee potten

terwijl Scheipers Jacky zorgde voor de afsluiting.
De week daarop was Stabroek aan de beurt. De juiste uitslag kunnen we op dit ogenblik niet geven (is ergens tussen de papperassen gesukkeld), wel weten we dat Brant F. en Speltinckx elk voor een doelpunt zorgden.
Tegen Berendrecht (op eigen veld) speelden onze scholieren een reuze-match, niettemin moesten ze zich tevreden stellen met gelijke match 1- 1. Zodoende moeten onze mannen één puntje afgeven. Scheipers J. zorgde voor het enige doelpunt.

-_-_-_-_-_-_-_-_-

Uitslagen van de kadetten : GVV - Kalmthout 0 - 5
Stabroek - GVV 1 - 0
GVV - Berendrecht 3 - 1

Tijdens deze laatste match nam M. Van Velthoven twee doelpunten voor z'n rekening, terwijl Donckers ook nog een bal tussen de palen schoot.

()()()()()()()()()()()()

Zaterdag 24 november was een groot bal. De opbrengst hiervan ging naar de gekwetste spelers van Gooreind, Wuustwezel en Achterbroek. Van solidariteit gesproken !!!!

$ $

W I P S C H U T T E R S !!!!!!

wippewippewip

Op de het bierkaartje dat we deze maand van lokaalhouder L. Goetstouwers kregen stonden verschillende prachtige uitslagen, waaruit we mogen afleiden dat het voor onze wipschutters een maand van goede verdienste moet geweest zijn.
Jul Kockx bracht op 1 november 3 vogels mee vanuit Kapellen.
In het lokaal zelf gingen Jef Leysen en Vekemans Maria naar huis met een zijvogel.
L. Goetstouwers kwam op 6 november terug van Polygoon en zwaaide met een zijvogeltje die hij daar had afgeschoten.
Op 15 en 16 november schoot Jef Leysen telkens een zijvogel, respectievelijk te Zandhoven en te Polygoon.
Sooi Van Looveren nikte te Vorselaar de hoge af op 21 november.
Jef Leysen, die in een schitterende forme schijnt te zijn, schoot 's anderendaags in 's Gravenwezel eveneens een hoge af.

Dit was dan het wipnieuws van deze maand. Proficiat aan de schutters en laat ons voor volgende maand even goede uitslagen bezorgen.

==========

Onze lezers-tekenaars vergeten natuurlijk onze tekenprijskamp niet. Het formaat 20x 25 cm dient absoluut genomen te worden. Bezorg ons zo vlug mogelijk uw ontwerp. Iedere inzending wordt beloond met een pocketboek. De bekroonde tekening wordt door zeer deskundige hand op hout gegraveerd.

Dus tekenaars , onmiddellijk aan het werk.

De ontwerpen mogen verstuurd worden of afgegeven worden bij ieder redaktielid.

Het 100° ontwerp wordt bovendien nog extra beloond.

-_-_
-_

Lezers schrijven.

HALLO, BESTE SPORTLIEFHEBBERS !!!!

Ik kom U wat nieuws vertellen over het in ons Gooreind goed bekende amateurselftal " De Daffers". Dit elftal speelt regelmatig een partijtje voetbal tegen andere amateurs.

Op zondag 24 november gingen ze op verplaatsing naar Nederland, waar dus een kleine Nederland-België zou plaats hebben. Met z'n allen reden ze dan naar Zundert waar de internationale ontmoeting zou plaatsvinden. Nu ga ik u dan wat meer over de wedstrijd zelf vertellen.

Staat van het terrein : zeer goed bespeelbaar, maar nogal klein (ge zijt in Holland, of ge zijt er niet !)
Leiding : zeer uitmuntende leiding van een Nederlandse scheidsrechter.
Weersgesteldheid : droog weer, maar een forse wind die over het terrein kwam.
Samenstelling van "De Daffers" : Scheipers A. - Van Hal J. - Verstralen J. - Arnhouts W. - Raes G. - Bastiaansen L. - Van Velthoven C. - Peeters E. - Scheipers J. - Vorselmans A. - Van Endert M.

De wedstrijd ving aan op een zeer goed bespeelbaar terrein met dadelijk een aanval van onze daffers, maar het schot van Fonne Vorsselmans vloog nipt naast. De Nederlanders trachten te reageren, maar J. Verstralen organiseerde zijn verdediging zo goed dat de kerels van beneden de Moerdijk geen schijn van kans hadden, laat staan naar het doel konden schieten.

Op de 29° minuut kwam er toch sensatie toen Scheipers J. na een persoonlijke poging zo naar doel schoot dat de voortreffelijke Nederlandse doelman al z'n kunde moest aanwennen om het schot te kunnen stoppen.

Op de 36° minuut gebeurde dan toch het onvermijdelijke. Toen Scheipers J. de bal voor het doel bracht, nam Louis Bastiaansen het leder in de vlucht over en de Nederlandse doelwachter was kansloos tegen dit vluchtschot. Toen pas begom de wedstrijd echt. Het regende schoten op het Nederlandse doel, doch de bal wou niet tussen de netten.
Bijna viel er een doelpunt bij onze daffers, toch keeper Alfons Scheipers toonde dat hij absoluut niet moest onderdoen voor z'n buitenlandse collega.

De tweede helft verliep gelijkopgaand, de Nederlanders misschien wel lichtjes in de aanval, maar onze sterke verdediging wist daar wel raad mee.
Op de 65° minuut viel er dan nog een doelpunt. Op missen van de lokale doelman kon Fonne Vorsselmans de eindcijfers 2-0 vastleggen.

Na de wedstrijd werd er dan nog gezellig nagekaart bij een fris pintje bier (op kosten van wie ????).

nvdr.: Hartelijk proficiat aan onze "Daffers". Voor wanneer het volgende verslag ?
()(

Zaterdag 7 december 1968.

Het Rode-Kruis afdeling Gooreind viert vandaag z'n tienjarig bestaan.
Kris-kras door het programma : om 12h00 : receptie in de meisjesschool
om 13h30 : middagmaal in zaal Concordia (Bredabaan)
om 18h30 : gezamelijke mis in onze kerk
na de mis : avondmaal en daarna gezellig samenzijn.

Het Rode-Kruis van bij ons kennende twijfelen wij er niet aan dat deze dag wel de moeite zal lonen. We wensen het bestuur en alle leden van harte proficiat en tot binnen 15 jaar.

JEUGD - nieuws

KAJ KLJ CHIRO SCOUTS

AANDACHT § ATTENTION § ACHTUNG § ATTENZIONE § PASOPKA § IKETEU

+ = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = +

Om het paardenwerk van onze redacteurs te verlichten, en misschien ook omwille van zijn billijke belangstelling voor de Goereindse jeugdverenigingen, heeft de kassier besloten niet alleen met het geld van Goorgalm, maar ook met haar stencils te knoeien.

Practisch komt het er dus op neer dat de volledige rubriek "Jeugdnieuws" door de stencilerende handen zal gaan van de kassier

Bijgevolg, leidsters en leiders en andere correspondenten : stuur uw lange of korte copy's voor jeugdnieuws aan :

René Cox
10, Oud-Gooreind.

"Niet 'hoe' men schrijft, maar wel 'dat' men schrijft is van belang." We verwachten dus een berg copy !!!!!

JEUGD DROOMT HET LEVEN SCHOON - O - JEUGD DROOMT HET LEVEN SCHOON

=+=+=+=+=+=+=

BIJEENKOMST VAN DE LEIDSTERS EN LEIDERS VAN DE JEUGDBEWEGINGEN

-+-

Het is dan toch zover gekomen : op allerheiligendag, in het lokaal van de scouts had de eerste contactvergadering plaats tussen de leiders en leidsters van de K.L.J., de K.A.J., de chiro en de scouts. Doel van de vergadering : onze gemeenschappelijke houding bepalen ten overstaan van het gemeentelijk jeugdbeleid (dat er nog niet is), en ons bezinnen over de vraag :

" waarom komen we samen ? "

Er zijn veel antwoorden te geven op deze vraag; laten we misschien de drie biezonderste geven :

+++ Vroeger was het verenigingsleven een gesloten sociaal gebeuren. Dit wil zeggen : de mensen waren in een bepaalde vereniging, en slechts totaal buiten de vereniging omonderhielden ze contact met de andere mensen.

vb. Vroeger waren de leden van de B.B. en K.W.B. goede kennissen van mekaar en toch kwam het nooit in hun gedacht mekaar uit te dagen voor een ploegenkaartspel. Er zijn nog vele voorbeelden op te sommen, maar laten we het bij deze vraag houden : zou een gezamelijk sportfeest over vijf jaar mogelijk geweest zijn ?

Hoe is het nu te verklaren dat de verenigingen - wij spreken nu slechts nog van jeugdverenigingen - vroger geen contact hadden met mekaar, en nu wel ?

Ik geloof dat de reden te vinden is in de grote openheid van de jeugd van deze tijd. Sociaal opvoedend en cultureel werk binnen de begrenzing van de eigen jeugdbeweging bevredigd de jeugdleiders niet meer. Vanwege hun openheid en groeiend gericht zijn op de wereld en op de mensen moeten zij erkennen dat het uitsluitend gericht zijn op de eigen jeugdbeweging niet van deze tijd is. Zonder de eigenheid van onze eigen jeugdbeweging te schaden, hebben we ontdekt dat contact met andere bewegingen, onder vorm van spel of bezinning, telkens uitgroeit op een ontmoetingsfeest.

De tijd toen we de andere miskenden als jeugdleider of jeugdbeweging moet voorbij zijn. De tijd van de ongezonde concurrentie moet tot het verleden behoren. Wij willen jong en open samen zijn.

+++ De tweede reden waarom wij samen komen is deze : De jeugd als actief deel van de bevolking wil deelnemen aan de plannen en besluiten van de gemeenschap. Vroeger, en tot nu toe beslisten de ouderen alles, ook wat de jeugdzaken betreft. Dit moet gedaan zijn. Door concentratie van de jeugdleiding moeten wij in staat zijn onze zeg te hebben in het gemeenschapsleven. Omdat wij actief willen meedoenis het ook noodzakelijk dat wij beslissingsrecht en verantwoordelijkheid zouden dragen, vooral wat het jeugdbeleid betreft.

Het helpen bepalen van een jeugdbeleid (tot nu toe onbestaande) vraagt in de allereerste instantie de gezonde wil van de jeugdverantwoordelijken om samen te werken.

Terloops gezegd : het stelsel van jeugdleiding door de ouderen, door de zogenaamde volwassenen is totaal uit den boze. De moderne jeugd, en zeker deze van Gooreind is verstandig en bekwaam genoeg om zichzelf te leiden. Wie weet beter dan de jeugdleiding wat goed is voor de jeugd ? Ons thema zou moeten zijn : "alles voor de jeugd, en alles door de jeugd". Dat ouderen hierbij een handje toesteken op het plan van een gezond stimuleren en achter de schermen helpen, pleit alleen maar voor de open opvatting van de jeugdleiders dat er ook contact moet zijn tussen de jongeren en de oudere generatie, en voor hun eerlijkheid dat ze toegeven dat ze niet alles alleen aankunnen.
Maar als puntje bij paaltje komt zijn het de jeugdleidsters en -leiders zelf die beslissen : zo doen we het en niet anders.

+++ Het derde antwoord op de vraag : waarom komen we samen, houdt verband met de gemeentepolitiek. In Wuustwezel is de jeugdraad reeds zo ver gevorderd dat ze denkt het alleenbeslissingsrecht te zullen krijgen wat het gemeentelijk jeugdbeleid betreft.

Om daartegenin te gaan zullen we ten overstaan van het gemeentebestuur een eigen gemeenschappelijk verslag opstellen waarin onze verwachtingen en zelfs eisen vervat zijn. Hierbij gaan we van het standpunt uit dat het gemeentebestuur niet in de eerste plaats dient om ons financieel te ondersteunen, maar om ons te "helpen".
....NVDR. Hier zou volledigheidshalve eensamenvatting van het schrijven aan het gemeentebestuur moeten volgen. Gezien deomvang (drie bladzijden) en de verscheidenheid van onderwerpen (elf) doen wij dit wegens plaatsgebrek niet. We wachten trouwens eerst liever (met spanning) het antwoord van het gemeentebestuur af.....

Kort samengevat hield deze jeugdvergadering dus in : een verwoording van verantwoordelijkheidsgevoel en van het streven naar samenwerking tussen de jeugdverantwoordelijken enerzijds; en het opstellen van een door allen ondertekend schrijven aan de gemeenteraad, waarin wij de noden van de Gooreindse jeugdbewegingen uiteenzetten, en tevens aandacht vragen voor een dringend en aangepast jeugdbeleid.

Nota : Voor onze actie 11-11-11, raadpleeg de dagklapper op 10-11.

---

o(+)-(+)-(+)-(+)-(+)o

CHIROJONGENS

Op zondag 10 november speelden we tegen de Chiro in Wuustwezel twe voetbalmatchen. Eerst kwamen de toppers aan de beurt. Onder deskundige leiding van een gebaarde Goorgalmreporter (goed, Pietje)werd de match ingezet.

Het beginsignaal van de Piet was nog maar amper gegeven, of onze toppers trokken als leeuwen de aanval in. Om de haverklap brachten Gooreindse kogels de Wezelverdediging in paniek. Doch, zoals het meer gebeurt : de keeper van te tegenpartij ranselde alle wonderschoten uit de netten, en het tikkeltje geluk was er weer niet bij voor de Gooreindse 'Top'vedetten. Eindstand : 0-0.

De tweede match was voor de beide leidersploegen. Een nog wonderlijk fitte (?) Piet met de Baard (wateen longen !) leidde weeral de match. Spieren kraakten, en pijnlijke kressen werden uitgestoten; maar na 3'17''58/100 opende Mon V.V. reeds de score. En dan volgden er goalen, goalen, goalen!!!! : nog ééntje van Mon V.V., drie van Wilfried V.V., Twee van Eddy D. en nog rap eentje van Fons D.

Het spreekt voor zich dat de tegenstanders wel eens een keertje gevaarlijk waren, maar leiders Karel, Ivo en François hielden alles tegen, behalve twee gloeiende balletjes. De prachtsafende Jos D. , de leeuwen Johan G., Ludo G., Ludo D.en Jan B.verdienen ook allemaal een pluimpje om hun prachtig voetbalwerk.
Op zijn Gooreinds gezegd : met 2 - 8 winnen, en dat nog wel in het hol van de leeuw.... dat is gene krot (dit was een NVDRené).

WELPEN

...." In onze vereniging gaat alles nog goed. We zijn volop aan het oefenen voor ons groepsfeest. Er is een stukje bij voor de allerkleinsten : 'Het land van de fantasie', maar hoe het juist verloopt ga ik lekker niet vertellen. De welpen zijn ondertussen al heel lenig geworden, want we hebben al een flink stuk geturnd. Onlangs nog zijn we op tijgerjacht geweest. Opwindend! En toch zag een welpke de kans om een voorpootje te breken. Ha ja, waar ook : dra komt Sint Niklaas. Wij hebben tegen dan ons mandje al geschilderd !"....

SCOUTS

Tijdens het weekend van 16-17 november zijn onze patrouilleleiders op cursus getrokken naar het scoutsheem van Kapellen. Als tweede oudste hopman van de gouw mocht de Wilfried PL van de PL's zijn. We hebben veel leerrijks opgedaan voor de werking van onze scouts. Activiteiten : een tent optrekken, avondspel, voorbereiding en uitleg voor een spel, en een mis, die door de priester tijdens zijn uitoefening van naaldje tot draadje uitgelegd werd, en door ons begeleid met vertaalde negro-spirituals.

U komt natuurlijk toch allen naar ons groepsfeest in januari !!!

K.L.J.-Jongens

Drie zware activiteiten stonden op ons programma : een dropping, een voetbalmatch en een dropping.

§. Drieëntwintig leden van de Jongschaar (12 tot 16 jaar) stonden die zaterdagavond bibberend van de schrik, de zenuwen en de kou te wachten op de meubelwagen van de droppchauffeur (Jan Augustijns van Deureind). De onbekende bestemming : de maagdelijke wouden van de "Mestpaacht te Overbroek. Door de koude sterheldere nacht zochten de jongens hun weg naar het lokaal; sommigen langs Sint-Job, anderen langs Wuustwezel, en een enkele (groep) langs de schietbaan. Twee uur en zevenenveertig minuten duurde de nachtelijk maanbeschenen tocht van de overwinnaars : de groep van A. van Looveren. Een dikke proficiat, mannen van Jongschaar !!!!!

§§. Een koele naherfstzon geurde over het voetbalveld van Gooreind V.V. De lucht dauwde in het vlammend baardje van Piet van Looveren die (weerom) een voetbalmatch zou leiden. Een schril fluitje, en de K.L.J.-derby Gooreind-Wuustwezel was begonnen. De bezokers die van meet af aan de forfaitcijfers wilden forceren kwamen tamelijk bedrogen uit. Onze keeper Jacques verrichtte namelijk wonderen, en de slaagkracht van de verdedigers André v L., Jan G., en noem maar op, was bijwijlen verbluffend. Onze jongeren en dan noem ik voluit Joske Gommers speelden buitengewoon goed, maar werden door de Wezeljongens wel te licht (van fysiek) bevonden. Kwart wedstijd werd onze Jan G., de wedstrijdkapitein, met een ernstig verzeerd pootje van het plein gedragen, wat weer eens bewijst dat pech de wereld niet uit is.
Om kort te gaan : balans van deze sportieve gebeurtenis : evenwichtig wisselend spelbeeld met als eindcijfers : 1-2.
Merci aan de directie van Gooreind V.V. die welwillend de plein afstond; merci ook aan pleinverzorger Toon van Looveren, en aan onze gekende (maar toen nog niet uitgeslapen) arbiter Piet.
Na de match nog vlug een nakaartje in het lokaal, want het wederoptreden van soldaat Leo van den Keybus in de K.L.J.kon niet ongevierd voorbijgaan !!!!!

§§§. Dropping K.L.J.-Erfwacht. In telegramstijl.
Vertrek met de kamion van Sooike van Manus naar HALLE ! 17 deelnemers. Eerste lossen in het doolhof aldaar te 7 na negen. Tijdens de terugweg rijden René C. en deSooi twee keer verloren. Aankomst van de winnende groep : Te 2U'39'. Afstand : 25 km. de kortste weg; en dit alles afgelegd in de tijdspanne van 5U14'. Een warm applausje en twee flessen wijn voor Frans, Jos en nog eens Jos van Looveren, en voor Frans Francken en Jos van den Buys. Door binnen de drie kwartier na de eersten binnen te komen, hebben ook de andere groepen ten volle begrepen wat dropping is.

K.L.J.-Jongens : denk eraan : zondag 1 december is het de LAATSTE KEER vrije ontspanningsnamiddag in het lokaal vóór de kerstvakantie !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

++ ---===oooOOOooo===--- ++

Interludium.
==========

In het dal
van mijn dromen
huist de nachtegaal
Een vrouw
die ik hoop
met de geurige zweem
van ochtenduren
buiten
Met het gouden
haar
dat de zon van haar
blijdschap weerkaatst. René.

Hier dan eindelijk wat nieuws van de Gooreindse kajotsters.
We hadden niet eerder de tijd om te schrijven, omdat de "grote kuis" in ons lokaal al onze tijd in beslag nam. Nadat de Kajotters een valse plafond ineengetimmerd hadden en alles geschilderd, hebben wij papier geplakt en alles opgekuist.
Om de veertien dagen, dinsdags houden wij vergadering. Papieren lede kennen we niet iedereen is dus praktisch altijd aanwezig op onze bij eenkomsten. Onze ontspanning : afwisselend ernst en ontspanning (als knutselen, spelletjes en dansen). Dinsdag 23 december komt zuster Marie-Rachelle ons een handje toesteken bij een knutselavond voor Kerstmis. Ons V.K.A.J.kerstavondje gaat door op 23 december.
Eén ding moest ons eigenlijk toch van het hart : mogen we, langs Goorgalm om de Kajotters, ook de Goorgalmers verzoeken om telkens het lokaal proper achter te laten. Het is immers niet zo e gezellig voor de meisjes eerst elke keer het lokaal op te rommele en te schuren, voordat we kunnen starten. Dat is het dan : tot wede lezen

§O§O§O§O§O§O§O§O§
O Chiromeisjes O
§O§O§O§O§O§O§O§O§

" Onze Chiromeisjes, samen met onze leiding danken van harte allen die aan het biezonder goed geslaagde groepsfeest meewerkten. Wij danken eveneens de ouders van onze kinderen en de overtalrijke simpatisanten, want door hun aanwezigheid en geldelijke steun maakten zij het ons mogelijk in de toekomst onze activiteiten beter te verzorgen. Dank U allemaal "

De leiding.

Ook de redaktie van Goorgalm (er natuurlijk weer bij), richt een hartig woordje van dank. Maar dan aan de Chiroleiding.
Het verfrissende jonge spel van kleuren, dans en vreugde deed ons onwillekeurig terug grijpen naar de spreuk van de wijze Indiër Tagore : "Elk kind is een glimlach van God over de aarde".

Neen, het is onbegonnen werk elke sketch één voor één te ontleden, maar als we een gemene deler konden trekken van de gezamelijke prestatie, dan kunnen we het echt niet anders doen dan met dit kleurwoord : voortreffelijk.

Het meest interessante van deze inderdaad voortreffelijk geslaagde avond, is voor typer dezes : de Chiroleiding heeft deze avond helemaal alleen in mekaar gestoken : van e aanleren van de eerste geïmproviseerde danspasjes, tot en met het opruimen van de zaal.
In dat licht moeten we de avonden zien als een unieke creativiteitsontplooiing, en als een treffend bewijs dat de jeugd haar verantwoordelijkheid ten volle heeft opgenomen. Een warme proficiat, Chiro

---------=======oooOOOooo=========-------

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL NR 7

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	H	A	Z	E	W	I	N	D		A	T	O	M	E	N
2	E	K	E	R	E	N		O	T	T	E	R		R	A
3	L	E	N	O	I	R		L	E	M	M	E	R		T
4	I	R	I	S		I	D	E	M		P		A	K	U
5	K		T		H		A	N	T	I	E	K		A	R
6	O	C	H	T	E	N	D			V	L	O		R	E
7	P			E	R	I	E		D	O		S	T		
8	T	W	A		I		L	I		O		M	U	N	T
9	E	I	L	A	N	D		N	O	R		O	K	E	R
10	R	T	B		N	O	E	N			S	N		T	A
11			I	N	E	N	T	E	N		T	A	M		P
12	M	T	O		R		T	N	T		R	U	E		
13	A	A	N		E	R	E			N	U	T	T	I	G
14	I	A		E	N	E	R	G	A		I		R	N	A
15	N	L		S		N		A	R	I	S	T	O		T

Horizontaal:

1. Middeleeuwse straf.
2. Bewerkte dierenhuid - eivormige figuren.
3. Germaanse godheid (komt vaak voor in kruiswoordraadsels van de gæt) - riviertje in Zuid-Polen.
4. neemt voedsel - bijl - nieuw (als voorvoegsel)
5. snelle reiniging - senior
6. meelijwekkend.
7. oud nederlands woord voor vrede - Zweedse naam, o.a. van verscheidene koningen.
8. ontleedkundige - lidwoord.
9. "onze"beek mondt erin uit - telwoord - muzieknoot.
10. gebeurt overvloedig in de verkiezingstijd,maar dan in 't donker - bijbelse figuur.
11. legt de kip - vertrekken voor smulpartijen.
12. beweegt snel heen en weer - verzameling van muzikanten.

OPGAVE NR 8.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

Vertikaal:

1. Was - deel van het Belgisch gerechterlijk apparaat, dat zich bijna uitsluitend bezig houdt met "ter plaatse af te stappen"
2. Jan en alleman.- houding
3. inleidend artikel in een tijdschrift.
4. loop - hindernis.
5. bijwoord - vertrek !-neemt voedsel
6. het huwelijk is er een (en wat voor een !)
7. Plaats in Friesland - pers. vnw- aldus.
8. Ontsnapping - deel van een piano.
9. bekend speler van Manchester United - kasteel - zwemvogel in de noordelijke zeeën.
10. aanloop - bijna luchtledig - soort hert.
11. deel van een franse ontkenning - afdelingen van de ruiterij (denk aan de tijd van Napoleon!)
12. Europeaan - plaats waar veel turf gevonden wordt.

De heer De Ranter uit Aartselaar merkt terecht op dat dhr Lenoir (hor. 3) geen fran: naar een belgische ingenieur was. De nu weer niet zo kleine "Petit Larousse" vermeldt wel degelijk "ingénieur français", maar tussen haakjes staat er bij dat Lenoir geboren is te Mussy-la-Ville in België. Ons redactielidje, toen in volle afzwaai, heeft zich door de chauvinistische fransen laten verleiden die zelfs een waalse slimmerik tot hun bezit durven rekenen. Daar het de eerste keer is dat ons debutantje op het rapport van de Goorgalncommandant kwam, werd hij slechts gestraft met één slecht punt en één bank achteruit.

Gelukkig heeft niemand zich door die Lenoir laten vangen. De meeste fouten zijn gevallen bij het kleine scheikundige genot dat onze debutant in de opgave smokkelde. Het element tantalum heeft blijkbaar nog niet genoeg klinkers, want vijf van de dertig inzenders vonden. Te het geschikte symbool. De meerderheid hield het gelukkig bij Ta en gaf daarbij ook de voorkeur aan een eenvoudige trap boven een tree. Deze fout bracht twee strafpunten op en enkele andere foutjes brachten het totaal van sommigen op drie.

Een juiste oplossing kregen we van Jos De Hondt, die als enige soldaat de maandelijkse prijs toegewezen krijgt. Jos zal wel blij zijn dat zijn eeuwige concurrent afgezwaaid is, maar we verwachten dat hij voor zijn laatste inzending als soldaat volgende maand, reeds concurrentie van onze rekruutjes gaat krijgen.

Bij de burgers kregen we de volgende juiste oplossingen binnen : Hofmans Leon, Gasthstr, Grd - Ceuppens Gustaaf Brechtsestwg Wwz - Mattheeussen-Ceuppens Oude Baan Grd - Jansen Henri Brechtsestwg Wwz - Zuster Pharaildis Oude B Grd - Van Bergen Marianne P.V.Horenbstr Grd - Mattheeussen Willy Bredab Grd - Simons Louis Kerkplein Grd - Koyen Marcel Poststr Grd - Van Hooydonck Karel Oud Grd Grd - Nuytemans Jacques Oud Grd Grd - De Clerck J Grotstr Grd - De Ranter R Aartselaar - Blom Leon Antwerpen - Scheipers Jacky Kochdr Grd - Gommers Els Noordh Grd - Lippens Nicole P.V.Horebstr Grd - De Bal Jos Bouwel - Smeyers Albertine Geraardsbergen - Zuster Ilona Hoboken - Van de Ven Willy Herentals - Abelshausen Karel Oude B Grd - De Wilde Lilian Oude B Hrd.

Eén fout maakten Claessen Petrus Kapellei Brassch. - Van Looke Lu Dorpstr. Wwz -

Twee fouten kwamen van Mevr. F. Van Ceulen Goorbosstr. Grd - Jansen Louis Kalmthstwg Wwz.-

Drie zonden werden bedreven door Pockelé W. Th. Verellenl. Grd en Verdijck Paula Venstr. Grd.

De meer dan klassieke hand trok als winnaars : GOMMERS ELS en MATTHEEUSSEN WILLY die beiden de begerenswaardige leeftijd van 16 lentes hebben. (?)

A L G E M E E N K L A S S E M E N T ! ! !

Door het falen van Louis Jansen werd het kopgroepje uitgedund en houden we nog drie vedetten over met een foutloze serie van 7 inzendingen: Hendrik Jansen, De Wilde Lilian en Abelshausen Karel. Wanneer zij mochten struikelen over de resterende opgaven staan er echter een hele reeks anderen klaar die ook 7 inzendingen hebben zoals de groep met (7 - 1): Hofmans L., Ceuppens G, de zusters Pharaildis en Ilona, Simons L; (7- 2) De Hondt J, Jansen L, Mattheeusen-Ceuppens, Van Bergen M; (7 - 5) Mattheeussen W, Koyen M, Nuytemans J; (7 - 7) Van Ceulen, Ban Hoydonck K ; de kans van Pockelé W (7 - 20) wordt al uiterstklein, maar we feliciteren deze 12-jarige jongen voor zijn regelmatige oplossingen.

Met spanning wachten we nu weer op de oplossingen. Zullen de koplopers fouten maken of zullen ze samenblijven. Het lijkt net een ronde van Frankrijk en we sporen dan ook de anderen wiens kans op de eindklassering verkeken is aan, om

te blijven strijden voor de ritoverwinningen ofte maandelijkse prijzen. Na de daling van het aantal inzendingen de laatste maanden hopen we nu op een herleving. We nemen niet aan dat er slechts 30 mensen op de 500 abonnees in staat zijn om een opgave op te lossen. Het kost U enkel de moeite en het biedt U de kans om een pocketboek te winnen. We rekenen op U om het rekordaantal inzendingen, liefst 50 (lees wel VIJFTIG) te breken.
We rekenen zeker op onze soldaten, want het is tenslotte hun blad.

Briefwisseling, klachten, suggesties en inzage van de volledige klassering liefst bij Van Velthoven Louis, Venstraat 32 Gooreind.

REGLEMENT IN HET KORT ..... KORT IN HET REGLEMENT .....

Stuur uw oplossing op of geef ze af voor 25 december bij Toon Verbeuren (stilletjes in de bus steken a.u.b., er is daar een genie aan het werk !) of liefst bij Van Velthoven Louis(want na z'n proefperiode zal Louis alleenheerser zijn in het rijk der kruiswoordraadsels). Ook afgeven aan andere redactieleden is toegelaten.
Bij uw oplossing adres en ouderdom vermelden a.u.b.

EINDEKRUISWOORDRAADSELEINEKRUISWOORDRAADSELEINDEKRUISWOORDRAADSELEINDEKRUISWOORD

Tijdens het afdraaien vonden we nog drie abonnementen, namelijk Jules Goolemaars, Cornelissens P. en Ludo Carvers.

HUMOR !!!HUMOR!!!HUMOR!!!HUMOR!!! HUMOR!!!

-Een sociale werkster hield een interview om materiaal voor een rapport te verzamelen.

-Wanneer is uw man gestorven,Mevrouw Dun?
De weduwe antwoordde:-Zes jaar geleden.
De sociale werkster keek verbaasd op van haar papieren en zei:
-Zes jaar? Maar ik zie dat U nog een kind van drie en dan nog een van twee jaar hebt. Dat begrijp ik niet!
De weduwe keek haar koeltjes aan en antwoordde:-Luister dame,hij was het die dood ging niet ik !!!!

Nou,dat mocht.....

-Een knap meisje huppelde een winkel binnen en vroeg aan de chef:-
Kan ik die bikini in de etalage aanpassen?
-Ga je gang- knikte hij-dat zou de verkoop wel eens kunnen bevorderen.

't Zal hem leren!!!!!!!!

Plaats van gebeuren: de bus van tien na zeven's morgens,zoals gewoonlijk stampvol.
Jan roept:Wie heeft er hier een pakje bankbiljetten verloren van 40.000,-Fr. met een elastiekje rond?

Toon roept:IK!! IK!!!!

Antwoord van Jan: Ik heb het elastiekje gevonden.

R E D A K T I E A D R E S S E N.

Carolus Janssen, Oud Gooreind 12
Johannes Vorsselmans, Noordheuvel 9
Eduardus Pourbaix, Bredabaan 274, Br.
Petrus Van Looveren, Bosduinstraat 71
Antonius Verbeuren, Gasthuisstraat 6
Renatus Cox, Oud Gooreind 10
Walterius Aernouts, Em.Verellenlaan 33
Meneer de Onderpastoor(ius)

LAATSTE BERICHTEN

SPOEDBESTELLING !!!!

Ja, beste lezer en lieve lezeres, dank zij een biezonder zware inspanning van onze plaatselijke posterijen (met wie wij trouwens op zéér goede voet leven) ontvingen we nog tijdig een brief van onze rekruut Jan Verbeuren.
Hier gaat ie dan ...

Beste Goorgalmers,

Reeds van kindsbeen af heb ik horen spreken over het leger. Maar op een mooie dag in oktober kreeg ik een papiertje met spoorkaartje aan, waarop te lezen stond dat ik me voor 12 uur, en dit op 4 november 1968, in Oostende moest bevinden. Daar ben ik dan maar naar toe gereden.

Na een half uur wachten aan het station te Oostende kwamen er enkele, in een opvallende kleur geverfde, autobussen aangereden. Uit één daarvan stapte een kort dik ventje, met kepie op z'n kopje en stokje onder zijn arm. Hij was het die ons zei dat we met z'n allen in die autobussen moesten... En zo belandde ik in de kazerne te Lombardsijde.

Onmiddellijk werden we ingedeeld in peletons. In de namiddag kregen we reeds een gedeelte van onze uitrusting, dekens, enz... De daaropvolgende dagen waren rijkelijk gevuld met lopen, wachten, en bedeling van onze kledij en uitrusting.

Tijdens één van die dagen zagen we op een groot plein, dat naar we later vernamen het "ereplein" was, een groepje soldaten allerlei rare bewegingen uitvoeren. We lachten onder elkaar en spraken erover dat zulks bij ons misschien wel 3 maanden zou kunnen duren.
Nadien hebben we geleerd dat men zulks gemakkelijk in 2 weken onder de knie kan krijgen. Nu ja, de methodes verschillen ook gans van deze in het burgerleven.
Even een kleine anekdote ter verduidelijking.

= We moesten leren in houding staan. Zonder de minste beweging. In het begin durft men wel eens vlug aan zijn neus of oor wrijven. Maar dan ... "Gij daar, links van voor in het midden. Ja, die kleine dikke met z'n bril op (nvdr. Jan wil hier duidelijk aantonen dat HIJ het zeker niet was !) , doe maar eens een toertje rond het ereplein, in looppas, zo snel mogelijk. Ik kan U verzekeren, en zulks uit persoonlijke ondervinding, zulk een "ereplein" is vrij groot. Een tweede maal waagt men het nog wel eens met zijn hoofd te draaien, weerom met het hierboven beschreven gevolg, zodat men een derde maal zulks niet meer waagt te doen.
=

Verder zijn onze dagen hier welgevuld met werkelijk wat men noemt "van alles en nog wat". Enkele voorbeelden hiervan om U een beeld te laten vormen van wat we hier zoal doen : infanterieoefeningen (Is Jan niet bij de Luchtmacht ?), sport, drill, schietoefeningen, les bewapening, les eerste hulp, enz...

Op dit ogenblik hebben we reeds drie spuiten gekregen. Aan de laatste is het te danken dat ik nu eindelijk, misschien wel laat (?), zij het dan wel met een stijve arm, een briefje kan schrijven.

Verder nog : mijn makkers op onze kamer zijn werkelijk buitengewoon. We slapen met 12 op de kamer en ik heb 11 vrienden. In de drie weken die "reeds" achter de rug zijn, werden we uitgenodigd voor een interview met een officier. Van deze kerel vernam ik dan dat ik na de eerste algemene opleiding van zes weken, zal opgeleid worden tot radaroperateur en bijkomstig ook nog markeerder. Daaraan hangt wel vast dat ik (voor 90/100) naar Duitsland vlieg, en waarschijnlijk dan naar 43 a ofte Brachel. Maar ja, zulks is ook weer niet zo erg.

Nu ga ik mijn briefje afsluiten en doe ik nog de beste groeten aan alle Goorgalm-lezers en lezeressen, en vooral aan de gelukkige (en dat zijn we allemaal Jan !) redactieleden.

.... Jan ....

Tot daar Jan, die het ginder best schijnt te stellen. We hopen dat hij volgende maand iets vroeger een spuitje zal krijgen , tenzij hij uit eigen initiatief wat vroeger een briefje naar Goorgalm zal schrijven.
Voor hen die al vorige bladzijden al gans moesten "verslonden" hebben geven we nog vlug Jan z'n volledig adres.

Jan Verbeuren 68/ 56801
School voor Luchtdoelartillerie
Opleidingsbatterij
2° peleton Kamer 1 Blok 8
L O M B A R D S I J D E

= = = =

NOG EEN SPOEDBESTELLING !!!!!

Het spijt ons zeer voor de post, maar vandaag moeten de kereltjes werkelijk hun handen meer dan vol gehad hebben. Immers wij kregen deze avond, dit wil zeggen rond 11 h 's avonds nog een brief in onze pollen gestopt, wel niet van een postbediende, maar de brief was er toch ....

Leo van den Keybus schreef ons hetvolgende :

Beste vrienden,

Hier nog wat nieuws,niet uit Altenrath, maar wel uit ons teergeliefd dorpje Gooreind, waar alle mensen zich zo goed thuis voelen en de jongens in kaki kledij zeker niet te versmaden zijn. Vooreerst veel dank voor uw oktoberuitgave die ge mij toegestuurd hebt.

Er zullen er misschien wel bij zijn (onder de lezers bedoel ik) die zich afvragen hoe het mogelijk is dat ik vanuit Gooreind een briefje schrijf, omdat ze misschien zullen denken dat er in Gooreind toch geen kamp of kazerne opgeslagen is. Wel, de zaak zit hem zo. Wij strijders, hebben af en toe behoefte aan een week rust. Als U weet dat wij het grootste gedeelte van onze tijd doorbrengen met piket (patattenjassen wel te verstaan), rusten, kaartje spelen (niet voor grof geld natuurlijk, dit is onmogelijk met ons 20 fr solden), piket kantine voor en achter de toog, en als onze oversten het niet vergeten of eens goesting hebben, wordt er wel eens aangedacht om soldaatje te spelen. Hopelijk zult U het dan wel met mij eens zijn dat we de 8 dagen verlof meer dan nodig hebben om onze handen uit de mouwen te trekken.

Het is om deze reden dat wij ieder op toer 10 dagen krijgen om in betaald verlof te komen. Daar ik na mijn verlof geen tijd zal hebben om in Duitsland een briefje te pennen, heb ik dan maar enkele uren van mijn verlof gewijd om aan de verlangens van de redaktie te voldoen.

De maand november wordt bestempeld als de dodenmaand. Daar er bij ons in het kamp niets noemenswaardig gebeurd is, mag men voor de 17 RA november ook de dodenmaand noemen, letterlijk wel te verstaan.
Wat wel noemenswaardig is dit.
Op zekere nacht, om juist te zijn van 13 op 14 november, werd bijna iedereen van ons inzijn nachtrust gestoord door een bijtende kou. Enkele schonken daar weinig aandacht aan en dachten dat dit te wijten was aan de"stijvige"pint die ze daags voordien gedronken hadden. 's Morgens moesten we tot onze grote verbazing vaststellen, dat we het verkeerde als oorzaak genomen hadden, maar dat het de verwarmer was die van de partij was geweest en ons bijna in het bed gevroren had. Het resultaat van deze geweldig koude nacht was: - 10 C° en ijs waar we gerust onze stevige soldatenvoet mochten opzetten.

Wel, ik ga nu mijn briefje sluiten, en zeg tot volgende maand .....

Leo

Dank voor dit briefje Leo. Hopelijk voor U valt de verwarmer niet meer uit .
Mogen we U vragen volgende brief iets vroeger op te sturen, zodat we er onze laatste druppels zweet niet aan moeten besteden.
Tot volgende maand.
....